

EL MOVIMENT 15-M A SABADELL

Diana Rodríguez Grimau

EL MOVIMENT 15-M A SABADELL

El pensament i l'acció n.44 Tardor 2013

**El
pensament
i l'acció**

Quaderns de la Fundació
Nous Horitzons

EL MOVIMENT 15-M A SABADELL

Diana Rodríguez Grimau

Diana Rodríguez Grimau
dianargrimau@gmail.com

Nascuda a Sabadell el dia 26 de maig del 1993, va cursar-hi els seus estudis d'Educació Primària al CEIP Joanot Alisanda, i els l'Educació Secundària i el Batxillerat, a l'IES Pau Vila. L'estiu del 2011 va formar part del moviment 15-M a la seva ciutat natal. Aquest fet la va inspirar per centrar el seu treball de recerca en la pròpia experiència, extraient conclusions del que havia viscut. Actualment està cursant un grau d'Història de l'Art a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Índex

0. PRESENTACIÓ	5
1. INTRODUCCIÓ	7
1.1. Motivació	8
1.2. Objectius	8
1.3. Hipòtesi	9
1.4. Metodologia	10
2. SITUACIÓ DEL PAÍS: ECONOMIA I POLÍTICA	11
3. EL SORGIMENT DEL 15-M	17
4. ELS PRINCIPIS IDEOLÒGICS: HUMANISME I DEMOCRÀCIA	22
4.1. Manifest de l'Assemblea de Sol	23
4.2. Manifest de <i>¡Democracia Real YA!</i>	25
4.3. Anàlisi	26
5. L'EXPERIÈNCIA DEL 15-M A SABADELL	29
5.1. Les Assemblees	30
5.2. Les Comissions de Treball	31
5.3. Accions i mobilitzacions	36
5.4. El 15-M als barris	39
5.5. Contra les retallades sanitàries	41
5.6. El 15-M en l'actualitat	43
6. IMPLICATS. LA CIUTADANIA	45
6.1. Una nova generació en lluita	47
6.2. Dos punts de vista ideològics	48
7. EFECTES DEL 15-M A SABADELL	51
7.1. Nova organització social: CSA <i>La Mekànica</i>	52
7.2. L'impuls a les mobilitzacions	53

8. ANÀLISI DE LES ENQUESTES	54
9. CONCLUSIONS	58
10. BIBLIOGRAFIA	62
11. ANNEXOS	64
11.1. Enquestes a membres del 15-M a Sabadell	65
11.2. Reproducció de tres actes de l'assemblea de Sabadell	82
11.3. Document de la Comissió de Continuitat	91
11.4. Nota informativa del 14/15-J de l'Acampada de Barcelona sobre l'acció al Parlament	95
11.5. Comunicat de l'aixecament de l'Acampada del Centre	99
11.6. Document sobre la proposta d'obertura d'un procés constituent	101

0. Presentació

*Dolors Comas, presidenta de la Fundació Nous Horitzons
Pau Planelles i Anna Rovira, coordinació nacional de JEV*

Aquest estudi sobre el Moviment 15-M a Sabadell és el treball guanyador de la 3a edició del Premi Carme Casas. El guardó va néixer amb la voluntat de reconèixer la tasca d'investigació que es fa als centres educatius de Catalunya a l'hora de desenvolupar els treballs de recerca, així com de reconèixer i donar un impuls a la recerca en temes com la memòria històrica, la participació democràtica, el feminisme, l'ecologia, l'associacionisme o la cooperació. D'altra banda, posant el nom de Carme Casas Godessart al Premi volíem homenatjar-ne la figura, posar-la en valor i reconèixer-ne la trajectòria d'històrica militant del PSUC i lluitadora antifranquista. Volíem, en definitiva, reconèixer totes aquelles dones que van lluitar per la llibertat i la democràcia aquí i a la resta d'Europa i que massa sovint cauen en l'oblit.

Aquest premi, que impulsem conjuntament la Fundació Nous Horitzons i Joves d'Esquerra Verda, és una manera d'arribar millor als instituts i enfortir els llaços entre ambdues organitzacions, així com d'acostar el jovent a les tasques de la Fundació i a l'activitat de Joves d'Esquerra Verda.

Volem destacar que tots els treballs que es van presentar a aquesta 3a edició del Premi Carme Casas tenien una gran qualitat i reflectien l'esforç i el treball dels seus autors i les seves autores, així com la seva il·lusió per dur a terme una recerca sobre un tema que els interessava. Volem, per tant, felicitar tothom qui ha participat en aquesta edició del Premi, i també als tutors i les tutores dels treballs presentats per haver guiat la feina de l'alumnat durant tot el procés de recerca.

El treball premiat en aquesta edició es titula "El Moviment 15-M a Sabadell". L'autora n'és Diana Rodríguez Grimau, i relata l'evolució del 15-M a la seva ciutat, fent-ne una anàlisi dels moments més importants, dels conflictes que hi va haver, dels posicionaments que l'Assemblea va anar prenent al llarg dels dies, de com la gent hi podia participar, etc. Creiem que cal felicitar especialment el treball de camp i la reflexió que va dur a terme l'autora, ja que aquesta descripció del 15-M a una ciutat com Sabadell creiem que és un document important i, a més, publicable.

1. Introducció

1.1 Motivació

El meu interès per aquest tema del Moviment 15-M ve donat per haver-hi participat personalment de manera activa. Vaig assistir a la primera reunió preparatòria de l'acampada de la Plaça Dr. Robert, i m'hi vaig quedar a dormir unes quantes nits. També vaig col·laborar en les comissions de Continguts i d'Accions, vaig assistir a les assemblees generals de Sabadell i vaig participar en moltes de les seves mobilitzacions. Més tard, un cop finalitzada l'Acampada del Centre, vaig pernoctar a les de Torreguitart, Sol i Padrís, a la de l'Hospital Taulí i finalment a la del CAP Ca n'Oriac. Actualment, estic desvinculada del Moviment.

Aquest treball m'ha semblat una oportunitat immillorable per reflexionar i aprofundir sobre aquesta experiència.

1.2 Objectius

L'objectiu d'aquest treball és reconstruir la història, des dels inicis fins ara, del 15-M a la nostra ciutat i valorar els seus efectes. Per això, m'ha semblat adient començar aquest treball de recerca situant els orígens del Moviment en el context polític, econòmic i social de l'Estat espanyol, determinat per l'impacte social de la crisi econòmica, el creixent desprestigi de la classe política, la manca d'expectatives de futur per a la joventut i per la pèrdua de credibilitat del govern de José Luís Rodríguez Zapatero. Es tracta d'uns elements sense els quals resulta impossible explicar el sorgiment del 15-M.

En un segon apartat, intento sintetitzar els seus principis ideològics i propostes polítiques a través dels seus documents de referència: el manifest de l'Acampada de Sol i el del col·lectiu “¡Democracia Real YA!”, que van originar el Moviment i el dotaren del seu perfil característic.

El nucli del treball es centra en l'estudi del funcionament de l'Assemblea de Sabadell i de les seves comissions de treball, el seguiment de les seves principals accions i mobilitzacions i l'extensió als barris, un cop desmuntada l'acampada de Plaça del Dr. Robert, per acabar informant sobre l'estat actual del Moviment. També procuro fer un relat cronològic de la seva evolució i dels seus efectes en la vida pública de la ciutat.

La principal hipòtesi d'aquest treball s'orienta a demostrar que el 15-M va significar la irrupció d'una nova generació en la lluita política.

M'he volgut centrar en el 15-M a Sabadell. Per això, he deixat de banda altres qüestions, molt interessants però referides als àmbits de la política estatal i catalana, com ara les implicacions del desallotjament de la Plaça Catalunya de Barcelona o de l'intent de bloquejar el Parlament, que crec que m'haurien desviat de l'objecte de la meua investigació. Al mateix temps, m'hauria agradat, i de fet vaig començar a fer-ho, realitzar un buidat sistemàtic dels principals mitjans de comunicació durant els moments més àlgids del 15-M (informacions, editorials, articles d'opinió...). Però penso que aquesta tasca donaria material per a un treball específic de recerca i també m'hauria desviat del meu objectiu. Per aquestes mateixes raons, vaig desistir del meu propòsit inicial de plasmar la influència internacional del Moviment, principalment a Europa.

1.3 Hipòtesi

La principal hipòtesi d'aquest treball s'orienta a demostrar que, en primera instància, el 15-M va significar la irrupció d'una nova generació en la lluita política, la seva primera experiència, amb les seves pròpies reivindicacions i amb una metodologia organitzativa assembleària i radicalment democràtica i que es contraposava violentament amb les formes tradicionals, jeràrquiques i burocratitzades, de fer política dels partits institucionals.

En aquest sentit, procuraré analitzar les principals polèmiques i mancances organitzatives del Moviment, que, al meu parer, van motivar la seva pràctica desaparició actual.

No sé si hauré assolit aquest objectiu, atesa la proximitat dels esdeveniments i la gran complexitat dels factors en joc, una complexitat que creixia a mesura que profunditzava més en el tema. Aquesta ha estat una de les principals dificultats d'aquest treball. El problema no ha estat tant a cercar la informació com a estructurar-la i exposar-la de manera entenedora.

1.4 Metodologia

Des del punt de vista metodològic, he fet servir fonts molt diverses i eines també heterogènies. D'una banda, he aprofitat la meua pròpia experiència personal. Les entrevistes incloses en l'annex han estat d'una gran utilitat de cara a donar veu als protagonistes del Moviment i poder comparar els seus punts de vista, un cop passats els moments més àlgids del 15-M.

He consultat diversos llibres i publicacions, citades en la bibliografia. Finalment, vaig fer un buidat de les informacions més rellevants de les actes penjades al bloc de l'Acampada de Sabadell, de la seva adreça de Facebook i de la seva publicació en paper, *Indignació Sabadell*. Al mateix temps, he inclòs una sèrie de fotografies que, a més d'il·lustrar el treball, són en si mateixes un document històric dels esdeveniments ressenyats. Una altra font d'informació han estat els nombrosos vídeos, cartells, pancartes o documents digitals que poden consultar-se per Internet. De fet, el 15-M ha estat un moviment que ha utilitzat àmpliament les eines proporcionades per les noves tecnologies digitals per comunicar-se i organitzar-se a nivell local, nacional i internacional.

2. Situació del país: economia i política

Des del punt de vista econòmic, la situació internacional abans del sorgiment del moviment del 15-M estava determinada pels efectes de la profunda crisi econòmica i financera global, que va esclatar al setembre del 2008 amb la suspensió de pagaments del banc d'inversió nord-americà Lehman Brothers.

Espanya va ser un país particularment afectat per l'anomenada “bombolla immobiliària”. La construcció fou, des de l'inici de la dècada del 2000, el sector que va fer de motor de l'economia espanyola. Les entitats financeres van dedicar una part important dels seus recursos a finançar les promocions immobiliàries i a concedir hipoteques als compradors finals d'habitatge. Tant és així que la Unió Europea (UE) va haver de cridar l'atenció a l'Estat espanyol per les desmesurades operacions de construcció a la costa de Llevant, amb la consegüent destrucció ecològica i de patrimoni paisatgístic.

El paisatge espanyol es va omplir de grues durant els anys del “boom” immobiliari

Un altre dels efectes dels anys daurats del “pelotazo” fou un increment espectacular dels casos de corrupció. Al final de la febre constructora, més de dos-cents alcaldes, regidors i càrrecs electes de comunitats autònomes, de tots els partits polítics, estaven imputats en diversos procediments judicials pels seus presumptes delictes, en la seva major part relacionats amb promocions urbanístiques. Els casos dels presidents de

la Comunitat Valenciana i Balears, Francisco Camps i Jaume Matas, així com el cas del Palau de la Música o el cas Pretòria a Catalunya van commocionar l'opinió pública i van fer augmentar el descrèdit de la classe política.

L'any 2009, el nombre total de desocupats fregava els 4,4 milions de persones, de les quals 1,4 milions no tenien prestació d'atur. En aquells moments, Espanya liderava la destrucció d'ocupació a la Unió Europea. La caiguda global del Producte Interior Brut (PIB), que mesura la riquesa del país, va ser d'un 3,6%, la més alta en dècades, mentre s'acumulaven sis trimestres consecutius de davallades. El mercat laboral, per la seva part, va retrocedir a nivells semblants als del 2004, i la Seguretat Social va perdre més de set-cents mil afiliats.

El dèficit públic va arribar al 9,49% del PIB, més de 87.000 milions d'euros. Una de les mesures que va dur a terme el Govern per augmentar els seus ingressos va ser l'apujada de l'IVA, que afecta per igual a tots els ciutadans, en dos punts, fins el 18%. Aquesta mesura va causar una gran polèmica; sindicats, empresaris i alguns partits polítics s'hi van oposar, tot argumentant que la càrrega cauria sobre els treballadors, i que sectors com el turisme i el comerç es veurien perjudicats, provocant així la reducció del consum i augmentant la desocupació.

L'any següent, el 2010, l'atur va seguir augmentant fins a fregar els 4,6 milions de persones en el mes de febrer. Va continuar l'estancament de l'activitat econòmica i la destrucció d'ocupació, fins arribar a una xifra de quasi 4,7 milions d'aturats, amb una taxa de desocupació superior al 20%.

Així mateix, el Govern va proposar l'augment de l'edat de jubilació fins els seixanta-set anys. La mesura va portar un fort rebuig social, tant per part de tots els partits de l'oposició com dels sindicats, que van convocar mobilitzacions pel dia 23 de febrer, qualificant-la d'innecessària, injustificada i fins i tot d'estafa als ciutadans. Alguns sectors del PSOE, a més a més, d'"inassolible". Per una altra banda, per part del Govern també es va proposar augmentar a vint-i-cinc anys el període per calcular les pensions, encara que aquesta proposició va ser retirada una mica després. Finalment, es va decidir no continuar en el intent d'augmentar

l'edat de jubilació, encara que no es retirés oficialment la proposta, deixant-la per al pròxim Govern, a causa de la forta pressió social i el rebuig majoritari de la població.

El Congrés dels Diputats va aprovar l'apujada de l'IVA, tot i la moció contrària del PP, amb el suport de tots els grups parlamentaris. Però, finalment, el Govern va aconseguir salvar la proposta gràcies al suport del PNV i de Coalición Canaria, per un estret marge de cent setanta-sis vots a favor i cent setanta en contra.

Des del mes d'abril, els títols del deute sobirà espanyol van patir forts atacs per part dels especuladors en els mercats del capital, fins al punt que es van escampar els rumors sobre una imminent intervenció de l'economia espanyola per part de les autoritats de la Unió Europea, que van pressionar el Govern de l'Estat per tal d'aplicar mesures d'ajust pressupostari.

El president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, s'havia compromès des de l'inici de la crisi que no retallaria ni els drets laborals ni les prestacions socials. Finalment, després de fortes pressions per part de la presidenta de la República Federal Alemanya, Angela Merkel, i del president de la República francesa, Nicolas Sarkozy, que van amenaçar amb la intervenció de l'economia espanyola, com a Grècia, Zapatero va anunciar el 12 de maig, en una sessió del Congrés, una sèrie de mesures de xoc.

Així, es redueix el salari als funcionaris entre un 5 i un 10% i en el 2011 es congelen les pensions. A més, l'Estat va retallar un total de 6.000 milions d'euros en inversions, va suprimir el xec bebè universal, de 2.500 €, i va reduir la despesa en ajudes al desenvolupament en 600 milions. Aquestes mesures van ser fortament criticades per l'oposició, tant des del PP com des de grups més petits com ICV-IU, PNV, ERC o UPyD, que van acusar el Govern de fer pagar la crisi als dèbils i van qualificar la retallada com a "improvisada". Finalment, el Congrés va aprovar les mesures, gràcies a l'abstenció de CiU, Coalición Canaria i UPN (tretze) i amb l'únic suport dels diputats del PSOE (cent seixanta-nou); en contra, van votar-hi ICV-IU, PNV, ERC, BNG, UPyD, PP i Nafarroa Bai (cent seixanta-vuit). Però tots els grups de l'oposició, fins

Des del punt de vista polític, els mesos que van precedir al sorgiment del 15-M van estar marcats per la profunda desil·lusió d'amplis sectors populars amb el gir neoliberal del govern presidit per Zapatero.

i tot els que no van votar en contra, es van mostrar molt crítics amb la gestió econòmica de l'Executiu.

Al juny del 2010, el Govern va afrontar una reforma del mercat laboral. Això succeïa després del fracàs del diàleg social entre sindicats i patronal, que va allargar-se durant dos anys, la situació crítica de la desocupació, la crisi aguditzada de l'euro en el segon trimestre de l'any i els descens dels ingressos del l'Estat. La reforma va ser qualificada de “perjudicial per als treballadors” pels sindicats, que van amenaçar amb una vaga general, que efectivament va tenir lloc el 29 de setembre. El 2 de febrer del 2011 es va arribar a un acord entre Govern, sindicats i patronal per reformar el sistema públic de pensions, l'anomenat “pensionazo”, amb l'argument que es volia reforçar de cara al futur, garantint la seva sostenibilitat. La transició entre el sistema actual i el nou començarà en el 2013 i finalitzarà al 2027, any en què només els treballadors que hagin cotitzat trenta-vuit anys i mig a la Seguretat Social podran jubilar-se als seixanta-cinc anys rebent l'import total de la seva pensió, a diferència dels trenta-cinc anys de cotització necessaris actualment. La resta de treballadors necessitaran esperar a fer els seixanta-set anys per jubilar-se. Des del punt de vista polític, els mesos que van precedir al sorgiment del 15-M van estar marcats per la profunda desil·lusió d'amplis sectors populars amb el gir neoliberal del govern presidit per Zapatero. En efecte, el president del Govern no només va incomplir els seus compromisos electorals, sinó que va actuar en sentit contrari. Aquesta pèrdua de credibilitat, a la qual s'ha d'afegir la impressió que el Govern no tenia autonomia política i que governava seguint els dictats de la UE, són dos dels factors més rellevants per explicar l'èxit inicial del Moviment dels Indignats.

El moviment 15-M va sorgir en les comunitats no històriques en la recta final de la campanya de les eleccions autonòmiques i municipals del 22 de maig del 2011, que van donar una ampla victòria a CiU a Catalunya i al PP a la resta de l'Estat.

Setmanes abans s'havia publicat el llibre *Indignez-vous!*, del veterà resistent francès Stéphane Hessel, amb pròleg de José Luis Sampedro, del qual el Moviment va fer seu el nom. També va influir-hi el llibre col·lectiu *Reacciona*, coordinat per Rosa María Artal, en el qual, des de diferents perspectives, els autors adverteixen del perill de la pèrdua de drets democràtics i socials històrics en el curs de la crisi global del sistema financer i apel·len al compromís i a la mobilització de la ciutadania com a única manera d'impedir-ho.

3. El sorgiment del 15-M

El 15 de maig del 2011 es van celebrar en cinquanta-vuit ciutats espanyoles multitudinàries manifestacions convocades per dos-cents col·lectius civils i digitals a través de les xarxes socials. La mobilització fou impulsada per la Plataforma *¡Democracia Real YA!*, que es va crear a Internet mitjançant els fòrums de debat, per després organitzar reunions en diversos centres autogestionats. A poc a poc, la Plataforma va anar creixent fins a difondre un manifest aprovat per consens pels participants en les assemblees. Al manifest es defineixen com a “persones normals i corrents indignades pel panorama polític, econòmic i social.” Aquest document es va difondre entre les associacions, moviments i organitzacions que van anar adherint-se a la Plataforma. Finalment, es va convocar una manifestació pel 15 de maig, sense ser conscients de la gran repercussió que en tindria. Diferents sectors socials, entitats cíviques i ciutadans, van participar en la manifestació del 15-M que fou un gran èxit, superant totes les expectatives i on – cal subratllar-ho – les xarxes socials van jugar un paper molt important en l'èxit de la convocatòria.

Cartell de la manifestació del 15 de maig del 2011 de la Plataforma “¡Democracia Real YA!”

Citarem algunes d'aquestes organitzacions adherides, la qual cosa ens servirà per il·lustrar la diversitat de sensibilitats que es van aplegar al 15-M. *Juventud sin Futuro* feia temps que havia convocat mobilitzacions contra el Pla Bolonya, la reforma universitària, o contra el Pla d'Educació del 2015, que vol ampliar el sector privat en l'ensenyament universitari. El 7 d'abril del 2011, aquesta associació va convocar una manifestació a Madrid a la qual van assistir set mil persones. També s'hi va afegir el col·lectiu *Nolosvotes*, que es va crear en oposició a la famosa Llei Sinde, concebuda per controlar les des Càrregues "il·legals" a Internet. Una altra organització que es va sumar a la Plataforma va ser ATTAC, un moviment internacional d'origen francès que promou el control democràtic dels mercats financers i de les institucions que els gestionen. Així, ATTAC, amb més de deu anys d'història, exigeix la implantació de l'anomenada "Taxa Tobin", un impost per gravar les transaccions internacionals. Des d'ATTAC es lluita contra els paradisos fiscals i la desregularització dels mercats financers, i es propugna l'increment dels impostos i dels controls sobre els grans bancs i les grans fortunes. També va donar suport a la Plataforma Intermón-Oxfam, entitat que lluita contra la pobresa i la fam al món.

La màscara de Guy Fawkes, utilitzada pel personatge "V" de la pel·lícula "V de Vendetta", d'Alan Moore, és un dels símbols del moviment "Anonymous" que va ser incorporat pel 15-M

Un altre col·lectiu que es va afegir a la manifestació va ser *Anonymous*, pseudònim emprat per diferents grups i individus per realitzar accions o publicacions individuals o col·lectives. Aquest grup va sorgir al 2008, inicialment com un moviment de diversió, però ràpidament va evolucionar cap a les accions serioses a favor de la llibertat d'expressió, contra les censures i per la independència d'Internet. També van actuar en contra de grups sectaris, com *Scientology*, o consorcis i societats que gestionen els drets d'autor. *Anonymous* no té líders ni organització jeràrquica. Es basa en la força de les accions dels seus membres i aprofiten al màxim els avantatges de la ràpida difusió de la informació a Internet.

L'inesperat èxit de les manifestacions va demostrar que havien sabut connectar amb el malestar d'amplis sectors de la ciutadania, castigada per la duresa de la llarga crisi. A més, els manifestants van emetre un clar missatge d'impugnació contra una classe política "que no ens representa" i contra un sistema econòmic que està conduint a milers de persones a la desesperació. Al final de la marxa a Madrid, un reduït nombre de manifestants va decidir acampar en un espai simbòlic, el Quilòmetre Zero de la Puerta del Sol, fins a la celebració de les eleccions, i van ser desallotjats violentament per la policia, la matinada del 17 de maig. Com a resposta, aquella mateixa nit van concentrar-se deu mil persones a la mateixa plaça. El seu exemple es va estendre a mig centenar de ciutats espanyoles i a vint més de la resta del món. El Moviment espontani, que es defineix ell mateix com apartidista, horitzontal, pacífic i transparent, va sorprendre a tothom amb el mètode de les multitudinàries assemblees populars obertes, estructurades en comissions de treball sectorials, on es debatia sobre les grans qüestions del país i s'organitzaven actes i mobilitzacions.

Després de tres dècades en què la política havia estat segrestada per l'oligàrquic sistema de partits, una nova generació irrompia en la vida pública, actuant de punta de llança del moviment de protesta ciutadà. Després de varies jornades de discussió col·lectiva, l'acampada de Sol va elaborar un programa de setze punts que, sense qüestionar l'ordenament constitucional vigent, planteja una sèrie de pro-

fundes reformes legislatives de regeneració democràtica del sistema polític i de defensa del nivell de vida i dels drets socials en un país on les xifres de l'atur (20%), particularment juvenil (45%), trenquen tots el registres de la UE.

Per tal de valorar els principis ideològics que van sustentar el Moviment del 15-M, considerem necessari reproduir dos documents. El primer va ser elaborat pels acampats de Madrid, que van fer una sèrie de propostes durant els primers dies i posteriorment consensuades a l'Assemblea de Sol el 20 de maig del 2011.

4. Els principis ideològics: humanisme i democràcia

La Puerta del Sol, el 21 de maig del 2011, el dia abans de les eleccions municipals i autonòmiques de les comunitats no històriques.

4.1 Manifest de l'Assemblea de Sol

1. Canvi de la Llei Electoral perquè les llistes siguin obertes i amb circumscripció única. L'obtenció d'escons ha de ser proporcional al nombre de vots.

2. Atenció als drets bàsics i fonamentals recollits en la Constitució, com són: dret a un habitatge digne, articulant una reforma de la Llei Hipotecària perquè el lliurament de l'habitatge en cas d'impagament cancel·li el deute; sanitat pública, gratuïta i universal; lliure circulació de persones i reforç d'una educació pública i laica.

3. Abolició de les lleis i mesures discriminatòries i injustes, com s'han qualificat la Llei del Pla Bolonya i l'Espai Europeu d'Educació Superior, la Llei d'Estrangeria i la coneguda com a Llei Sinde.

4. Reforma fiscal favorable per a les rendes més baixes, una reforma dels impostos de patrimoni i successions. Implantació de la Taxa Tobin, que grava les transferències financeres internacionals, i supressió dels paradisos fiscals

5. Reforma de les condicions laborals de la classe política, amb l'abolició dels seus sous vitalicis. Que els programes i les propostes polítiques tinguin caràcter vinculant.

6. Rebuig i condemna de la corrupció. Que sigui obligatori per la Llei Electoral presentar unes llistes lliures d'imputats o condemnats per corrupció.

7. Mesures plurals pel que fa a la Banca i als mercats financers, en compliment de l'article 128 de la Constitució, que determina que "tota la riquesa del país, en les seves diferents formes i sigui quina sigui la titularitat, resta subordinada a l'interès general". Reducció del poder de l'FMI i del BCE. Nacionalització immediata de totes aquelles entitats bancàries que hagin hagut de ser rescatades per l'Estat. Enduriment dels controls sobre entitats i operacions financeres per evitar possibles abusos en qualsevol de les seves formes.

8. Desvinculació veritable entre l'Església i l'Estat, com estableix l'article 16 de la Constitució.

9. Democràcia participativa i directa, en la qual la ciutadania prengui part activa. Accés popular als mitjans de comunicació, que hauran de ser ètics i veraçs.

10. Veritable regularització de les condicions laborals i que es vigili el seu compliment per part dels poders de l'Estat.

11. Tancament de totes les centrals nuclears i promoció d'energies renovables i gratuïtes.

12. Recuperació de les empreses públiques privatitzades.

13. Efectiva separació dels poders Executiu, Legislatiu i Judicial.

14. Reducció de la despesa militar, tancament immediat de les fàbriques d'armes i un major control de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

15. Recuperació de la Memòria Històrica i dels principis fundadors de la lluita per la democràcia a l'Estat.

16. Total transparència dels comptes i del finançament dels partits polítics com a mesura de contenció de la corrupció política.

4.2 Manifest de iDemocràcia Real YA!

També considerem necessari reproduir el manifest d'aquest col·lectiu, que, com hem indicat, va actuar com a catalitzador de les primeres mobilitzacions. Es tracta d'un document que reflecteix prou bé els principis ideològics del Moviment.

Som persones normals i corrents. Som com tu: gent que es lleva tots els matins per estudiar, treballar o buscar feina, gent amb família i amics, gent que treballa dur cada dia per viure i donar un futur millor als qui ens envolten.

Uns ens considerem més progressistes, d'altres més conservadors. Uns som creients, d'altres no. Uns tenim ideologies ben definides, d'altres ens considerem apolítics. Però tots estem amoïnats i indignats pel panorama polític, econòmic i social que veiem al nostre voltant, per la corrupció dels polítics, empresaris, banquers... per la indefensió del ciutadà ras.

Aquesta situació ens fa mal a tots cada dia. Però si tots ens unim, podem canviar-la. És el moment de moure's i de construir una societat millor. És per això que declarem fermament el següent:

Les prioritats de la societat han de ser la igualtat, el progrés, la solidaritat, el lliure accés a la cultura, la sostenibilitat ecològica i el desenvolupament, el benestar i la felicitat de les persones.

Hi ha uns drets bàsics que haurien de ser coberts en aquestes societats: el dret a l'habitatge, al treball, a la cultura, a la salut, a l'educació, a la participació política, al lliure desenvolupament personal i el dret al consum dels béns necessaris per a una vida sana i feliç.

El funcionament actual del sistema econòmic i de govern no atén aquestes prioritats i és un obstacle per al progrés de la humanitat.

La democràcia surt del poble (demos=poble, cracia=govern), així que el govern ha de ser el poble. Però en aquest país la major part de la classe política ni tan sols ens escolta. La seva funció hauria de ser portar la nostra veu a les institucions, facilitant la participació política ciutadana mitjançant línies directes i procurant el més gran benefici per al gruix de la societat, no la d'enriquir-se i prosperar amb el nostre esforç, atenent només els interessos dels grans poders econòmics i aferrant-se al poder mitjançant una dictadura partidocràtica encapçalada per les inamovibles sigles del PPSOE.

L'ànsia i acumulació de poder en un grup reduït produeix desigualtat, crispació i injustícia. Això condueix a la violència, que rebutgem. L'obsolet i antinatural model econòmic vigent bloqueja la maquinària social en una espiral que es consumeix a ella mateixa, enriquint a uns quants i avocant a la pobresa i l'escassetat a la resta, fins al col·lapse.

La voluntat del sistema és l'acumulació de diners, premiant-la per sobre de l'eficàcia i el benestar de la societat, malbaratant recursos, destruint el Planeta, generant atur i creant consumidors infeliços.

Els ciutadans formem part de l'engranatge d'una màquina, destinada a enriquir una minoria que ni tan sols sap de les nostres necessitats. Som andò-

nims, però sense nosaltres res d'això no existiria, ja que nosaltres movem el món.

Si com a societat aprenem a no confiar el nostre futur a una abstracta rendibilitat econòmica que mai no s'aplica en benefici de la majoria, podrem eliminar els abusos i mancances que tots patim.

Es necessària una revolució ètica. Hem posat els diners per damunt de l'ésser humà, i hem de posar-los al nostre servei. Som persones, no productes de mercat. No sóc només el que compro; també importa perquè ho compro i a qui li ho compro.

Per tot això, estic indignat. Jo puc canviar-ho. Jo puc ajudar. Sé que junts podrem. Surt amb nosaltres. És el teu dret.

4.3 Anàlisi

El Manifest de Sol mostra una combinació de demandes de reformes de caràcter polític i social, articulada en setze punts. El document proposa, en un primer bloc, un conjunt de reformes del sistema polític, com ara la reforma proporcional i més equitativa de la Llei Electoral, la separació de poders i la democràcia interna en els partits, els referèndums vinculants o l'eliminació dels privilegis de la classe política. D'alguna manera es dedueix de l'articulat que si el sistema de representació política funcionés de forma realment democràtica i no com "una dictadura partitocràtica", com ara, podrien aplicar-se les reformes socials per millorar les condicions de vida de la majoria de la població. Per combatre la desocupació es proposa el repartiment del treball, no allargar l'edat de jubilació, bonificacions a les empreses amb menys del 10% de contractació temporal o la prohibició d'acomiadaments en les empreses amb beneficis. En aquesta línia, es proposa controlar el sistema financer, prohibir el rescat amb fons públics de la Banca o nacionalitzar els bancs en dificultats, i un paquet de mesures per assegurar la fiscalitat progressiva que incrementaria els recursos de l'Estat. Al mateix temps, es defensa l'Estat de Benestar i els serveis públics de qualitat davant les retallades, garantir el dret constitucional a l'habitatge o establir la dació en pagament front les hipoteques.

**L'eixamplament de la democràcia política
comportarà l'ampliació dels drets socials i
servirà per obrir el procés cap a un ordre social
més just. Així doncs, humanisme i democràcia
són els dos grans conceptes que articulen el
discurs ideològic del Moviment.**

Certament, no es tracta d'un programa revolucionari, sinó d'un conjunt de reformes de regeneració del sistema polític per la defensa dels drets dels treballadors i l'ampliació de l'Estat de Benestar que bé podrien ser assumides per un partit socialdemòcrata, però que en l'actual context, marcat pel gir a la dreta de l'espectre polític europeu, sonen revolucionàries. A més a més, aquest programa està per sota d'alguns dels plantejaments clàssics de la socialdemocràcia; així, no es contempla la nacionalització d'empreses estratègiques com les elèctriques, ni la creació d'un fort sector públic que reverteixi el procés de privatitzacions i actuï com a reactivador de l'economia en clau keynesiana. Es podria afirmar que es tracta d'un programa de reformes democràtiques radicals que podria ser assumit per àmplies capes de les classes mitjanes i treballadores.

El manifest de *¡Democràcia real YA!* posseeix un caràcter més teòric i de ressonàncies anticapitalistes. D'alguna forma, pot interpretar-se com el discurs ideològic de fons sobre el qual s'articulen els setze punts de l'Assemblea de Sol. Al document es critica l'acumulació de poder econòmic i polític en poques mans, la qual cosa comporta desigualtat, injustícia i violència, malbaratant els recursos naturals del Planeta en l'altar del consumisme. Un model econòmic obsolet que està duent la humanitat al col·lapse. Els ciutadans som com petits engranatges de la màquina destinada a "enriquir una minoria" i els polítics que diuen representar-nos estan al servei d'aquests interessos. L'alternativa passa per una "revolució ètica" que ens alliberi de fetitxes del diner i dels falsos déus dels mercats. S'aspira a construir un nou orde social que faci funcionar l'economia en funció de les necessitats de les persones i no a l'inrevés, com succeeix ara. Això només serà possible si la ciutadania pren consciència de la situació i s'uneix per lluitar i canviar aquesta realitat.

El manifest expressa un plantejament humanista radical on l'objectiu a assolir és la satisfacció de les necessitats de la persona i que alguns van qualificar despectivament d'utòpic, però que entronca amb les millors tradicions del pensament progressista europeu.

En tots dos documents, l'extensió de la democràcia es rebel·la com l'eina clau per arribar a aquests objectius. L'eixamplament de la democràcia política comportarà l'ampliació dels drets socials i servirà per obrir el procés cap a un ordre social més just. Així doncs, humanisme i democràcia són els dos grans conceptes que articulen el discurs ideològic del Moviment.

5. L'experiència del 15-M a Sabadell

La convocatòria per muntar acampades a les principals places públiques de les ciutats de la Península es va anar estenent després de les mobilitzacions del dia 15 de maig. Les primeres van ser les de Madrid, Barcelona i Sevilla.

A Sabadell no va començar fins el dia 19 de maig del 2011, quan es va convocar, a través d'un event al Facebook, una reunió en nom del moviment 15-M a la Plaça Dr. Robert, que seria rebatejada com a "Plaça 15-M", per tal de començar una acampada indefinida i a la qual hi van assistir al voltant d'unes cent persones. En aquesta reunió es va convocar per al dia següent una cassolada de protesta, una assemblea oberta a tothom i una acampada indefinida a la cèntrica plaça, ubicada davant de l'Ajuntament. L'endemà es van instal·lar una vintena de tendes de campanya juntament amb vàries carpes per dur a terme diverses activitats: informació, xerrades, logística, biblioteca, magatzem... Al final, l'acampada comptava amb una cinquantena de tendes i es donava dinar i sopar a tothom qui ho desitjava.

Aspecte de la primera assemblea a la plaça Dr. Robert, el 20 de maig de 2011.

5.1 Les Assemblees

A la primera assemblea del 20 de maig hi van assistir al voltant de vuit-centes persones. Abans de tot, explicarem el model de funcionament d'una d'aquestes assemblees.

L'assemblea general començava a les 21 h, precedida per la cassolada de protesta, que durava aproximadament uns quinze minuts. Un moderador rotatori llegia l'ordre del dia, que era aprovat o esmenat per l'assemblea. Normalment, el primer punt consistia en l'explicació de la seva metodologia i, per tal de no interrompre les intervencions, es

gesticulava per mostrar acord, sense la necessitat d'aplaudir i fer soroll, o per mostrar el desacord, si algú s'estava allargant massa en la seva intervenció o bé si es volia fer un incís. Un cop acabada aquesta breu explicació, es deixaven dos minuts amb torns de paraules oberts per tal que, si algú volia donar un missatge de suport o fer una crítica, pogués fer-ho obertament davant de tota l'assemblea. Aleshores, es començava l'explicació general sobre l'estat del Moviment i els fets més rellevants a nivell nacional i internacional. A partir d'aquí, les Comissions feien un repàs de les coses més importants que s'havien decidit en cada grup, portant-ho a votació o debat juntament amb aquells afers que no s'havien pogut resoldre en les reunions de comissions (v. 11.2).

Al cap d'unes quantes assemblees, es va decidir intentar fer el mínim de votacions possibles; només es votarien els temes importants, i en la resta s'intentaria arribar a un consens. A l'acampada de Barcelona es votava: "Sí, No, Debat"; en cas de debat, es pararia cinc minuts per parlar amb la gent del voltant, ja que el debat en grups petits és molt més ràpid i s'evitava així un torn de debat obert. A Sabadell es va aprovar aquesta mesura.

La qüestió de les votacions va generar una polèmica entre els partidaris d'aplicar, quan no hi hagués consens, el joc de majoria i minoria, i els partidaris de què només s'apliquessin els acords que es prenguessin per consens. Això podria comportar que una petita minoria pogués bloquejar el funcionament de l'assemblea, segons argumentaven els defensors de la primera posició. Al final de l'assemblea es deixava el micròfon obert per si es volien fer intervencions, que no entrarien en les decisions de l'assemblea. Normalment, duraven al voltant de dues hores i mitja, encara que variava molt depenent dels temes que s'haguessin de parlar.

5.2 Les Comissions de Treball

Prenent com a exemple altres acampades de l'Estat, es va decidir organitzar diverses Comissions de Treball, cadascuna de les quals s'encarregaria d'una tasca específica. El nombre de membres de cada Comissió era variable: algunes estaven formades per força gent, mentre que en altres participaven poques persones.

1. La Comissió de Logística s'encarregava de recollir els materials i els aliments necessaris per instal·lar correctament l'acampada i mantenir en bon estat la seva infraestructura. Aquesta Comissió va rebre moltes col·laboracions de diversos comerciants i particulars, que hi aportaven aliments o altres tipus d'ajuda, expressant així el seu suport al Moviment. Aquesta Comissió va dissoldre's un cop finalitzada l'acampada de la Plaça Dr. Robert, el 18 de juny.

2. La funció de la Comissió de Continguts era dotar d'elements d'anàlisi política i aportar idees, tant al Moviment com a l'Assemblea, i també elaborava documents i propostes de treball. En aquest sentit, es va redactar un document de mínims, inspirat en els manifestos de les acampades de Barcelona i Terrassa. Posteriorment, es va fer l'esborrany d'un document de mínims específic de Sabadell, que encara ara s'està treballant, per recollir les necessitats d'altres barris de la ciutat. Finalment, es va elaborar un document sobre la memòria històrica a l'Estat espanyol. Aquesta Comissió recollia totes aquelles demandes que es feien, o bé a l'assemblea o mitjançant una bústia col·locada en un punt de l'acampada.

3. La tasca de la Comissió d'Activitats era proposar i dur a terme activitats d'interès per al Moviment. Així, va organitzar des de tallers per a nens a xerrades de temes d'interès general com, per exemple, la que va impartir el 5 de juny el professor Arcadi Oliveres, sobre les causes de l'actual crisi econòmica, i que va aplegar centenars de persones. Un dels objectius d'aquesta Comissió va ser donar alternatives lúdiques i formatives, tant als participants com als simpatitzants de l'acampada.

4. La Comissió de Difusió i Comunicació tenia per objecte mantenir informat el conjunt de la societat, a través de les xarxes socials i els mitjans de comunicació, de les activitats, accions, decisions i propostes que sortien de l'Assemblea de Sabadell. També s'encarregava d'elaborar el material gràfic necessari per a cartells, octavetes, tríptics... Una altra de les seves funcions va ser la creació i manteniment del bloc i l'adreça de Facebook i Twitter de l'acampada. Més tard es va encarregar de l'elaboració i distribució de la publicació periòdica *Indignació Sabadell* en paper, de la qual han sortit dos números.

5. El treball de la Comissió Jurídica es centrava a donar a conèixer les conseqüències legals de les accions organitzades pel Moviment. També

oferia assessorament jurídic i informació sobre la manera de comportar-se davant de conflictes puntuals amb les forces de seguretat o en cas de detenció.

6. La Comissió de Secretariat, creada un dia després de l'inici de l'acampada, s'encarregava de preparar els punts de l'ordre del dia, facilitar la dinàmica de l'assemblea a través d'un moderador o facilitador i escriure l'acta dels debats i acords presos durant l'assemblea. En principi, qualsevol persona podia ser membre del Secretariat, però posteriorment es va considerar convenient que estigués format per un representant de cada Comissió, per tal de millorar-ne la coordinació.

Durant els primers dies de l'acampada, cada nit es muntaven les tendes de campanya i es desmuntaven al matí següent, juntament amb els matalassos, i es guardaven en un espai habilitat per la Comissió Logística. Aquesta Comissió va començar a treballar per tal de garantir els tres àpats diaris als membres i participants del Moviment. Al mateix temps, es va muntar un punt fix d'informació per tal de recollir signatures a favor de l'acampada i de les reivindicacions del Moviment. A més, explicava i resolía els dubtes d'una manera més directa a aquells ciutadans que s'hi apropaven. També, aprofitant els plafons de les obres dels Ferrocarrils de la Generalitat, es va crear un mur on tots els ciutadans podien respondre a la pregunta: *Què és per a tu la democràcia?* Reproduïm aquí algunes de les respostes i altres missatges:

“¿Qué es la democracia? Tengo setenta y cinco años y no sé qué es. Demostrádmelo.”

“Que el poder resideixi en el poble!”

“Democracia = armas de destrucción masiva. Todo el pueblo sabe que existe, pero nadie la ha visto.”

“Democracia es: tú pide lo que quieras, que yo te daré lo que me dé la gana.”

“Heu malbaratat els nostres diners. No podreu amb els nostres valors.”

“Porque no quiero dormir en un banco, porque quiero una vida digna para mí, para mi hijo, para todos. Por un futuro con sentido. Quiero trabajo, educación, sanidad y, sobre todo, dignidad y libertad.”

“El sistema no funciona. REINICIAR.”

Plafó de les obres dels Ferrocarrils de la Generalitat cobert de missatges.

El segon dia, l'emissora alternativa local *Ràdio Trama* va traslladar la seva retransmissió a la mateixa plaça. Això va servir per facilitar la comunicació amb l'exterior de les activitats i de la informació generada a l'acampada. Dins d'aquest espai es van instal·lar dos ordinadors portàtils amb accés a Internet i un micròfon, que va facilitar la comunicació a les assemblees.

Més tard, l'assemblea va decidir deixar les tendes plantades durant tot el dia i mantenir una carpa central, que incorporava el punt d'informació i un espai per fer material de difusió, com pancartes. A la nit s'habilitava perquè poguessin dormir les persones que no disposaven de tenda pròpia. Aquesta decisió, que va generar un cert debat a l'assemblea, es va prendre per tal d'incrementar la visibilitat del Moviment i donar la imatge que realment es tractava d'una acampada. En els moments de màxima convocatòria hi va arribar a passar la nit un centenar de persones. Per tal de millorar les relacions personals entre els acampats, es va considerar convenient fer una reunió diària, anomenada de convivència, per tal d'evitar possibles tensions derivades de la vida quotidiana. A més, s'ocupava d'organitzar els torns del punt d'informació (de 8 a 21 h) i la seguretat de la plaça durant la nit.

La Plaça Dr. Robert, amb l'infraestructura definitiva.

Posteriorment, a causa de les necessitats d'organització i coordinació de l'assemblea i l'extensió del Moviment, es van constituir quatre Comissions de Treball més:

1. La Comissió d'Accions, per tal de difondre les reivindicacions polítiques, econòmiques i socials del Moviment, mitjançant actes reivindicatius com, per exemple, l'acció al Ple d'investidura de l'Ajuntament, on es van portar una sèrie de reivindicacions aprovades per l'assemblea de Sabadell, l'ocupació temporal de l'Oficina de Treball (l'antic INEM) o diverses cercaviles pels carrers del centre. Així mateix, informava i convidava a la participació en actes reivindicatius organitzats per altres col·lectius de la ciutat. Es va donar suport a les accions contra els desnonaments de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), o es va participar en les manifestacions de la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública. Cal dir que una de les característiques més remarcables d'aquestes accions és que combinaven el contingut reivindicatiu amb un caire lúdic i festiu.

2. La Comissió de Gènere es va crear a petició d'un grup feminista, per tal de revisar els documents del Moviment i evitar-ne el llenguatge sexista i combatre els eventuais estereotips patriarcal.

3. La Comissió de Continuitat es va constituir per tal d'explorar les fórmules per assegurar la continuïtat del Moviment més enllà de les acampades. La seva creació es va produir en el moment en què, després

de setmanes d'acampada, es va obrir el debat sobre la conveniència de continuar acampats i de cercar altres formes de lluita (v.11.3). L'Assemblea de Sabadell va debatre un document, adreçat a la resta d'acampades de l'Estat, que propugnava una trobada estatal d'acampades que impulsés l'apertura d'un procés constituent per tal de dotar de profunditat estratègica al Moviment (v.11.6).

4. La Comissió de Barris va crear-se amb l'objectiu d'iniciar l'expansió i consolidació del Moviment per tots els barris de Sabadell, amb la finalitat d'arribar a tots els sectors socials de la ciutat i escoltar i canalitzar les seves propostes i demandes. Aquesta Comissió va experimentar un fort impuls després de la decisió de desmuntar l'acampada de la plaça Dr. Robert.

5.3 Accions i mobilitzacions

L'11 de juny al matí es constituïen a tota Espanya els consistoris sorgits de les eleccions del 22 de maig i s'elegia l'alcalde. L'assemblea de Sabadell es va afegir a la proposta d'altres acampades del país de fer una intervenció a la porta de l'Ajuntament, amb l'objectiu de protestar davant la classe política local i portar una plataforma reivindicativa de catorze punts, que reproduïm textualment.

Ni retallades, ni hòsties NINGÚ ENS REPRESENTA

ARA TOCA QUE PARLI EL POBLE
Reivindiquem els nostres drets!

Dissabte 11 de juny a les 11:00h.
Concentració davant de l'ajuntament **Pi. Sant Roc**
Per fer sentir la nostra indignació al ple municipal.

Veniu i porteu algun objecte de CIRC (nassos, perruques...)

ORGANITZACIÓ SABADELL

Octaveta convocant a la concentració del dia de la constitució dels consistoris.

Propostes i exigències al Ple Municipal de Sabadell:

1. Els càrrecs electes han de cobrar únicament un sou equivalent, com a màxim, al triple del salari mínim del país, suprimint dietes i altres incentius.

2. No s'han de subcontractar serveis municipals a empreses privades, sinó optar per empreses públiques o cooperatives de treballadors.

3. Participació ciutadana efectiva en l'elaboració, aprovació i execució dels pressupostos municipals.

4. Els pisos de construcció privada deshabitats han de sortir al mercat amb un lloguer de criteri social.

5. Transport públic gratuït per a discapacitats, aturats, estudiants i pensionistes.

6. Exigim processos participatius vinculants en les decisions municipals.

7. Dissolució del cos d'antidisturbis de la Policia Local i inversió d'aquests fons en mediació i resolució de conflictes.

8. Reconversió de les actuals deixalleries en punts de reciclatge i reutilització reals, i incentivar l'ús de la bicicleta per tal de reduir la contaminació de la ciutat.

9. Exigim el canvi del nom de la plaça Marcet, i la supressió de tots els símbols feixistes de la ciutat, tal i com marca la llei de Memòria Històrica aprovada pel PSOE.

10. Crear una entitat independent del poder polític que gestioni el pressupost i les subvencions municipals de manera autònoma.

11. Creació d'un alberg i menjador social municipal.

12. Ampliació de l'àrea dedicada als horts a la riba del riu Ripoll.

13. Cessió d'un local per a totes aquelles associacions que actualment no en tenen cap.

14. Declarar Sabadell "Ciutat sense Desnonaments".

Davant de la porta de l'Ajuntament es van concentrar unes dues-centes persones. Els accessos a l'interior de l'edifici estaven envoltats per tanques i un notable desplegament de la Policia Municipal. A la plaça Sant Roc es va escenificar una *performance* reivindicativa que va consistir en una representació satírica en la qual es mostrava la política institucional com si fos un circ. Tot seguit, es va llegir el manifest esmentat

i es va esperar, fent soroll, la sortida dels polítics, que foren escridassats. Això va provocar moments de tensió, amb un intercanvi d'insults a les dues bandes de les tanques de seguretat.

Imatge de la performance reivindicativa, titulada Benvinguts al Circ.

El dia 15 de juny l'assemblea de Sabadell decidí participar en la convocatòria per bloquejar els accessos al Parlament de Catalunya, que havien d'iniciar els tràmits per a l'aprovació dels pressupostos més restrictius de la història de la Generalitat, marcats per unes retallades socials sense precedents que no figuraven en el programa electoral de CiU. A primera hora es van desplaçar en tren unes trenta persones, i més tard s'hi van afegir més membres de l'acampada.

La jornada va estar dominada per la magnitud del desplegament policial, tan desproporcionat com ineficaç, així com per l'intent de criminalitzar el Moviment. Els grans mitjans reproduïren fins a la sacietat les escenes de les escasses "agressions" als diputats i Artur Mas, sobreactuant, va descendir d'un helicòpter al Parlament assetjat. El president de la Generalitat, després de la sessió matinal, va convocar una roda de premsa per advertir, en to greu i amb una gran duresa, que, si els "indignats" persistien en la seva actitud, faria servir els mitjans repressius desplegats per a dissoldre'ls. Al final, a l'assemblea es va decidir traslladar la protesta a la Plaça Sant Jaume. Els antidisturbis van carregar contra els

manifestants que van romandre al Parc de la Ciutadella, com ja havien fet a primera hora del matí quan van circular diverses informacions i vídeos sobre l'acció de provocadors policials per generar situacions de violència i desacreditar així el Moviment, després de l'error del 27 de juny en la “neteja” de la Plaça de Catalunya, on dormien els “indignats” de Barcelona, per part del conseller d'Interior, Felip Puig (v.11.4).

La massiva manifestació del 19 de juny a Barcelona, on va desplaçar-se una nombrosa representació de l'assemblea de Sabadell, va demostrar el fracàs de la campanya de criminalització. Entre dues-centes cinquanta i tres-centes mil persones van desfil·lar pel centre de Barcelona, en la que va ser la marxa més nombrosa. A nivell estatal, van participar-hi més d'un milió de persones.

5.4 El 15-M als barris

El 12 de juny, l'assemblea de Sol va decidir desmuntar l'acampada, amb l'objectiu d'estendre la mobilització cap als barris. Consignes com “no nos vamos, nos expandimos” o “sabemos el camino de vuelta”, volien significar la voluntat de donar continuïtat temporal i profunditat social al Moviment, que va cridar a la participació a la manifestació europea del 19 de juny contra el Pacte de l'Euro. Aquesta decisió va ser seguida amb diferent ritme temporal per gairebé totes les acampades de l'Estat.

A Sabadell, l'assemblea del 16 de juny va debatre aquesta qüestió. El sector de l'assemblea que dormia cada nit a la plaça volia mantenir l'acampada com a mínim una setmana més. D'altres proposaven desmuntar-la el dia 18 per anar l'endemà a Barcelona a la manifestació contra el Pacte de l'Euro. Finalment, després d'una intensa discussió, l'assemblea es va decantar per la segona opció. Així doncs, es va organitzar una festa de comiat per tal de clarificar la nova orientació que prendria el Moviment. El dia 18 es van desmuntar les tendes de campanya i tota l'infraestructura. Durant tot el dia es van dur a terme tasques de neteja per deixar la plaça tan neta com havia estat trobada abans d'instal·lar-s'hi. El mateix dia es construïa un punt fix d'informació, de fusta, a la mateixa plaça, que estaria ocupat per torns pels membres del Moviment per tal de continuar donant informació als ciutadans. La

plaça continuava sent l'espai de trobada i debat que servia de lloc de coordinació de treball de les diferents Comissions i on cada dijous al vespre es realitzava l'assemblea general (v.11.5).

Al mateix temps que el Moviment s'orientava cap a la implantació als barris de la ciutat, es van organitzar acampades itinerants a càrrec dels acampats del Centre, que apostaven per l'expansió del Moviment mitjançant el mètode de les acampades i organitzades per la Comissió d'Acampada, creada amb aquesta finalitat. Així, es va acampar al barri de Torreguitart (a petició de l'Associació de Veïns), durant els dies 24, 25 i 26 de juny, coincidint amb la Festa Major del barri. Aquesta acció no va donar els resultats esperats, ja que l'ambient no era tan reivindicatiu com festiu. Després es va fer una acció similar al barri de Sol i Padrís, amb la diferència que la convocatòria la van portar uns joves del mateix barri que posteriorment van rebre el suport de la Comissió d'Acampada.

El dia 5 de juliol es va dur a terme una manifestació en contra de les retallades en la Sanitat. La marxa, en la qual van participar un miler de persones, va sortir de la Plaça Dr. Robert i va arribar fins a l'Hospital Taulí. Allà es va fer una concentració i es va muntar una acampada, que va durar fins el dia 15 del mateix mes.

Manifestació del 5 de juliol per una Sanitat Pública i de Qualitat i contra les retallades.

Com ja hem indicat, la implantació als barris de la ciutat va ser l'objectiu principal del Moviment en aquesta fase. Així, es van constituir assemblees al barri de Poble Nou, Can Rull, Creu Alta, Torreguitart, Les Termes, Els Merinals, Sant Oleguer, Can Llong, Gràcia, Centre, Espronceda, Concòrdia, Ca n'Oriac, Can Puiggener i Serra d'en Camaró.

Segons la publicació *Indignació Sabadell* (número 0, setembre de 2011), “el Moviment de la Indignació de Sabadell ha donat un salt qualitatiu, i entre totes les persones compromeses en el fet i des de les diferents Comissions i Grups de Treball, estem treballant de valent per tal de dotar de validesa aquest Moviment”. S'informava que s'havien creat quinze assemblees de barri, que es reunien cada setmana o cada quinze dies, en funció de cada cas. Aquestes assemblees estaven organitzades pel mateix veïnat i eren totalment autònomes, tothom hi podia expressar lliurement les seves queixes o propostes i aportar-hi solucions. D'aquesta manera, es volia dotar el Moviment de l'estructura “organitzativa necessària per tal de garantir els seu arrelament en amplis sectors de la societat. “Donat que el nostre sistema democràtic no facilita els mecanismes necessaris per donar veu a tota la ciutadania, especialment a la més desfavorida, mitjançant les assemblees de barri volem que tothom pugui dir-hi la seva i que entre totes i tots puguem aportar solucions als greus problemes que patim”.

El repte del Moviment consistia a convertir-se “en un referent per a amplis sectors de la població, que sigui capaç de canalitzar propostes i demandes i que, alhora, sigui capaç de generar una dinàmica democratitzadora en el conjunt de la societat”. Es confiava en què, a més de persones a títol individual, s'hi sumessin entitats i associacions, per tal de plantejar “les alternatives a una societat que exigim que sigui més justa i democràtica”.

5.5 Contra les retallades sanitàries

Al Vallès Occidental, la política de retallades de la Generalitat de Catalunya en la Sanitat pública, segons va denunciar la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública conjuntament amb l'Assemblea Veïnal del Nord de Sabadell, es concretà de la següent manera:

- Tancament del CAP els dissabtes i de les urgències nocturnes de Ca n'Oriac, incrementant el col·lapse de l'Hospital Taulí i del Sant Fèlix.
- Reducció del 10% de proves diagnosticades.
- Supressió de catorze intervencions quirúrgiques setmanals.
- Tancament del 10% de consultes externes als especialistes.
- Clausura de cent deu llits d'hospital (catorze al Santa Fe, trenta-quatre a l'Albada i seixanta al Taulí, que han estat venuts a Alliance per un euro).
- Retallada del salari dels treballadors sanitaris i reducció del personal d'urgència.
- Retallada del nombre d'ambulàncies i serveis.
- Retallada del 10% del pressupost sanitari, import que serà destinat al "rescat" dels bancs.

Durant el mes d'agost es va acampar davant del CAP Ca n'Oriac, afectat per les retallades.

Durant el mes de juliol es va impulsar una campanya de mobilitzacions sobre el tema. El 20 de juliol es va donar suport al veïns del Poblenuou, afectats pel tancament a l'estiu del seu CAP, en la seva manifestació des del carrer Tres Creus a Sant Fèlix. L'endemà es va participar en la concentració davant la seu del Servei Català de la Salut (SCS) a Sant Cugat. El 25 de juliol es va participar en la concentració a la seu

de l'Institut Català de Salut (ICS) a La Rambla de Sabadell. L'endemà es va realitzar una reunió de valoració d'aquestes accions al Casal Pere Quart de la capital vallesana. Aquesta campanya va culminar amb la concentració, el 29 de juliol, davant les portes del CAP Ca n'Oriac, on es van instal·lar una vintena de tendes de campanya que van acollir una cinquantena de persones, la majoria procedents del 15-M i amb l'objectiu de romandre indefinidament fins que no es retornés el servei d'urgències al CAP.

A més, cada dia es realitzava una assemblea per avaluar les accions del dia i programar les de l'endemà, i on participaren nombrosos veïns dels barris del Nord de la ciutat. La necessitat de coordinar les accions en altres municipis de la comarca també afectats per les retallades sanitàries, va propiciar la creació d'una plataforma comarcal en defensa de la Sanitat pública.

La nit del 31 d'agost, diverses unitats d'antidisturbis dels Mossos d'Esquadra van procedir al desallotjament del CAP Ca n'Oriac, així com dels de Badia i Castellar, una acció que va provocar les crítiques d'amplis sectors de la ciutadania, i els CAP van tornar a ser ocupats la nit següent. No va ser fins els dia 7 de setembre que els acampats davant del CAP van decidir traslladar-se un altre cop a la plaça Dr. Robert, per causes alienes als mateixos acampats com van ser els conflictes amb persones que no tenien res a veure amb el Moviment. Així mateix, es tornava a acampar a la plaça on el moviment 15-M havia començat, d'una manera indefinida i amb uns objectius poc clars.

5.6 El 15-M en l'actualitat

En l'última assemblea de juliol es va decidir ajornar la celebració d'assemblees generals fins el mes de setembre. No obstant això, es va mantenir una reunió setmanal per tal de coordinar la tasca de les Comissions de Treball, sobretot als barris. També s'acordà preparar una sèrie d'accions reivindicatives de cara a la Festa Major de Sabadell, que es va celebrar el primer cap de setmana de setembre.

Justament a partir de la represa del curs escolar, el Moviment va experimentar una forta davallada de participació. Actualment se'n celebra una assemblea setmanal els divendres al vespre, a l'Ateneu Lliber-

tari de la CNT, amb l'assistència d'unes cinquanta persones. El 15-M Sabadell va organitzar accions de protesta en el marc de la precampa-nya electoral: el 16 d'octubre, al míting del PSOE, amb la presència de Rubalcaba i Chacón, al pavelló del Nord, o el 18 d'octubre a l'Hotel Verdi, en unes jornades organitzades per la Cambra de Comerç que van comptar amb l'assistència d'Artur Mas. D'altra banda, s'han organitzat diverses xerrades, conferències i tallers, alguns a l'espai cedit pel CSA *La Mekànica*.

6. Implicats. La ciutadania.

Per entendre ben bé tot el que ha condicionat el desenvolupament del Moviment, els diversos conflictes que hi han hagut i tots els canvis que han succeït, és imprescindible analitzar el perfil social i generacional d'aquelles persones que en van formar part. Unes persones molt diverses en edat, professió, estil de vida i interessos. En un moment en què la ciutadania vivia i viu una situació molt precària, tant des del punt de vista social i polític com econòmic, es va veure obligada a actuar d'alguna manera contra la indiferència i la mala gestió de la classe política.

Participants en una de les assemblees de Sabadell.

Per a moltes persones es va anar obrint pas la consciència, a mesura que s'aguditzava la recessió, que els veritables responsables de la crisi estaven transferint els seus costos als sectors socials més febles i més desfavorits. Així, mentre es procedia a una retallada sense precedents de serveis públics bàsics com la sanitat, l'Estat esmerçava fons milionaris per rescatar els bancs. Justament, aquest sentiment d'indignació va ser el que va aplegar milers de persones a les places de les principals ciutats espanyoles.

En aquestes circumstàncies, és lògic que el moviment 15-M fos molt divers i fins i tot heterogeni. Ara bé, malgrat aquesta diversitat,

creiem que la ciutadania implicada en el 15-M es pot agrupar en dos grans grups o tendències.

6.1 Un nova generació en lluita

La major part de la ciutadania involucrada en el Moviment no estava habituada a participar en l'activitat política, és a dir, a formar-ne part d'una manera directa. Cosa gens estranya en un sistema polític en què, durant dècades, la participació de la ciutadania es limita a votar cada quatre anys. Així doncs, moltes de les persones vinculades al 15-M no tenien cap experiència en el funcionament de les organitzacions polítiques, ni en els procediments del debat, ni cap discurs ideològic estructurat. Tampoc no tenien massa experiència respecte a les diverses formes organitzatives i els mètodes de lluita alternativa.

Cal insistir en la importància del que anomenarem “factor generacional”. Malgrat la diversitat d'edats dels membres del 15-M, des de jubilats a adolescents, el sector més nombrós va ser el dels joves, d'entre setze i vint-i-cinc anys, que irrompien per primer cop en la vida pública i vivien la seva primera experiència política. Aquest sector va actuar, d'alguna manera, com a motor del Moviment i li va proporcionar el seu perfil social característic. Curiosament, com van observar alguns analistes, es va detectar un cert forat generacional. D'una banda hi havia molts joves, també existia una significativa presència de membres de la generació de la Transició (d'entre 40 i 50 anys), però molt poca gent d'entre 30 i 40 anys.

Justament, la circumstància que els impulsors del Moviment fossin majoritàriament joves, sense massa experiència política, va generar una mobilització totalment innovadora, que no es basava en cap tradició anterior, la qual cosa pot valorar-se de manera positiva. A més, aquest format obert i espontani facilitava que molts ciutadans, de les més diverses condicions socials, poguessin identificar-se amb les reivindicacions i l'estil de lluita dels joves acampats. De fet, segons van mostrar les enquestes del CIS, més del 70% de la ciutadania veia amb simpatia el sorgiment d'aquest Moviment i compartia els seus objectius de regeneració democràtica.

Des d'un punt de vista crític, aquesta manca d'experiència política va provocar efectes negatius, sobretot a l'hora de prendre decisions, establir estratègies a llarg termini i organitzar accions efectives. D'altra banda, l'assemblearisme, un dels signes d'identitat del Moviment, té els seus avantatges i inconvenients. Així, en moltes ocasions, les assemblees generals s'allargaven excessivament, s'ajornava la presa de decisions o es produïen greus mancances de coordinació entre les Comissions.

Per altra banda, existia una part, més minoritària, de membres de l'assemblea amb experiència en l'activitat política. Sobretot, eren persones involucrades en organitzacions polítiques o sindicals d'esquerra o col·lectius alternatius de lluita contra aspectes parcials de les precarietats del sistema i que van aportar la seva experiència, molt valuosa i imprescindible per impulsar un projecte de les característiques del 15-M.

Això va provocar tensions i certes polèmiques entre les dues parts, tant pel que fa als objectius com al discurs ideològic o els mètodes de lluita.

6.2 Dos punts de vista ideològics

Aquestes diferències es reflecteixen d'una manera força il·lustrativa si ens fixem en les divergències de caràcter ideològic que es van concentrar en una sèrie de debats i discussions.

En primer lloc, existia un grup que podríem anomenar "reformista". És a dir, que no pretenia canviar el sistema, sinó impulsar una sèrie de reformes puntuals, especialment les relatives a la Llei electoral, però sense qüestionar les estructures de poder i econòmiques del sistema liberal capitalista vigent. En aquest sector, es donava una mena d'individualisme radical, on la llibertat d'elecció de l'individu es posava per sobre de qualsevol altra consideració de caràcter col·lectiu.

Per l'altra banda, hi havia un altre grup que podríem anomenar "anticapitalista". Per a aquest sector, les reformes no eren una fi en si mateixes, sinó les eines per impulsar canvis reals en les estructures de poder i distribució de la riquesa. Les injustícies no són l'efecte de desviacions morals dels individus, sinó producte d'un sistema socioeconòmic que genera desigualtat. En termes generals, aquest segon sector estava format per persones amb major formació política i ideològica.

Val a dir que el Moviment va oscil·lar permanentment entre aquesta tendència reformista-individualista i l'impuls anticapitalista i revolucionari. En realitat, es tracta d'una contradicció de fons que el 15-M no va acabar de resoldre. L'absència d'estructures organitzatives rígides o de caràcter vertical feia molt difícil que un corrent s'imposés sobre l'altre.

Una de les expressions d'aquesta diversitat ideològica pot observar-se en la qüestió de les votacions, per consens o per majoria. Mentre que, en termes generals, els “reformistes” eren partidaris del consens, els “anticapitalistes” ho eren de la votació per majoria.

Votació druant una assemblea de Sabadell.

Un altre tema que va suscitar polèmica fou el relatiu a la violència. Des d'un principi, el Moviment es va definir com a pacífic i no violent. Ara bé, els mètodes de lluita provocaren discrepàncies entre els dos sectors esmentats: el que per a uns eren accions legítimes i no violentes, eren criticades pels altres com a accions violentes, com per exemple no fer servir el “cul a terra” i respondre a un atac dels antidisturbis dels Mossos d'Esquadra. Aquest fet va provocar que a l'hora d'organitzar accions, algunes no fossin aprovades per temor que poguessin suscitar conflictes amb les forces de seguretat. Així, va arribar un punt que “anticapitalistes” i fins i tot part dels “reformistes” tingueren la sensació de

no estar fent res per tal d'arribar a aconseguir els objectius marcats pel Moviment. És a dir, es va arribar al punt de confondre pacifisme amb passivitat, desaprofitant la gran massa de gent que s'havia agrupat al 15-M per fer trontollar la impunitat de fer i desfer de la classe política, tant nacional com internacional.

Desallotjament de la Plaça Catalunya, el 27 de maig del 2011.

7. Efectes del 15-M a Sabadell

Tot i ser massa aviat per valorar els veritables efectes del 15-M en la vida pública de la ciutat, podem apuntar, en termes generals, que aquest Moviment ha posat en contacte moltes persones d'idees similars que abans no es coneixien i ha creat una xarxa de relacions que pot tenir la seva importància en un futur. També ha servit per despertar la consciència social de molta gent.

Des d'un altre punt de vista, assenyalarem la influència del 15-M, per una banda, en l'*okupació* del CSA *La Mekànica*, i per una altra, per a incrementar la capacitat de mobilització d'altres col·lectius ciutadans, com la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) o la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública, degut a què molts membres del 15-M s'han sumat en les accions convocades per aquestes organitzacions.

7.1 Nova organització social: CSA La Mekànica

El dia 30 de setembre del 2011, s'inaugurava a Sabadell, després d'un mes de rehabilitació, un Centre Social Alliberat (CSA), *La Mekànica*, un edifici de tres plantes que portava uns dotze anys desocupat. La majoria dels impulsors d'aquesta iniciativa són joves activistes provinents majoritàriament del moviment 15-M i de l'acampada d'Indignats de Sabadell, que consideren que "atès l'actual context de crisi econòmica i necessitat de trobar alternatives", cal refer el camí "d'alliberar espais" que en el passat va emprendre la ja dissolta Assemblea d'*Okupes* de Sabadell, que va "okupar" més d'una vintena d'immobles, entre habitatges i centres socials, arreu de la ciutat.

En el comunicat d'*okupació* que es va llegir durant el transcurs d'una cercavila per la Festa Major de Sabadell que va passar per davant d'aquest immoble, s'afirma que "amb aquesta *okupació* pretenem obrir un nou espai de debat, de participació, de lluita i de realització personal i col·lectiva, per tal de donar solucions viables, tangibles i efectives, i augmentar així el teixit social de la ciutat, fent-la més democràtica i lliure, encara que hagi de ser al marge de les institucions i de la legalitat, que no de la legitimitat. Un possible desallotjament d'aquest espai no esdevindrà el final d'aquest projecte, ja que l'espai és únicament el mitjà que utilitzem per dur-lo a terme. Ens sobren motius."

Actualment, el CSA *La Mekànica* aplega un col·lectiu d'unes vint persones, més de les que varen començar el projecte, i s'hi desenvolupen un seguit d'activitats com per exemple xerrades, classes d'idiomes, actes reivindicatius...

La façana del CSA "La Mekànica" el dia de la inauguració.

7.2 L'impuls a les mobilitzacions

Les accions de la PAH, com ara concentracions contra els desnonaments o davant de diverses entitats bancàries, han vist incrementades la seva capacitat de convocatòria arran de la participació de membres del 15-M en les mateixes. Aquí hem d'observar que molts membres de la PAH van participar en les assemblees de Sabadell, per la qual cosa es pot afirmar que s'ha donat un cert transvasament entre els dos col·lectius.

Una dinàmica semblant es va donar en el cas de la Plataforma en Defensa de la Sanitat, històricament impulsada per la Federació d'Associacions de Veïns (FAV) de Sabadell. Les mobilitzacions convocades per aquesta entitat no havien tingut, fins després del 15-M, aquesta capacitat de convocatòria, com es va demostrar en l'acampada davant del CAP de Ca n'Oriac.

8. Anàlisi de les enquestes

L'objectiu del qüestionari d'onze preguntes és conèixer els punts de vista sobre diversos temes de persones que haguessin estat implicades, en diferents graus, en el moviment 15-M a Sabadell. Seguidament, reproduïm el qüestionari, les respostes del qual es poden consultar als annexos (v.11.1).

ENQUESTA:

1. Perfil personal.

Nom i cognoms, edat, adreça, estudis/ocupació laboral, professió de la família.

2. Com vas conèixer l'existència del moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

3. Des de quan vas participar a l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

10. Quina és la teva opinió sobre les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics? I els mitjans de comunicació? I les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

Respecte a la primera pregunta, el perfil de la majoria dels entrevistats correspon a joves estudiants provinents de famílies de classe mitjana i residents al centre de la ciutat. Això concorda amb la resposta d'alguns enquestats, que apunten justament que aquest era el perfil majoritari dels participants en el Moviment, tot i que molts ens fan notar i valoren en termes positius la gran diversitat en edat o estils de vida i ideologia dels membres del 15-M. Potser per subratllar que no es tractava d'un moviment estrictament juvenil, sinó que aspirava a agrupar gent de tota mena.

De forma majoritària, els enquestats diuen que van conèixer el Moviment a nivell nacional a través dels grans mitjans de comunicació (diaris, ràdio i televisió). En canvi, van saber del Moviment a la ciutat de Sabadell a través de les xarxes socials, en la convocatòria de la primera assemblea o bé poc després del seu inici. També, la major part dels entrevistats afirmen que van participar en el 15-M o bé des del primer dia o pocs dies després del seu començament.

Per altra banda, quasi tots van implicar-se en diverses Comissions de Treball, en les assemblees i en l'acampada. En tan sols un cas, la participació en les acampades va durar fins a la última, la del CAP Ca n'Orriac. Es tracta, doncs, d'una representació dels sectors més actius que van impulsar el Moviment a la ciutat. L'únic membre que no correspon a aquest perfil és un professor universitari que va tenir una implicació menys intensa en l'Assemblea de Sabadell, però que comparteix les reivindicacions del Moviment.

Respecte als motius que els van portar a sumar-se al 15-M destaca, amb diversos matisos, la coincidència amb les reivindicacions, la necessitat de manifestar de la indignació per les conseqüències de la crisi i per la forma alternativa d'intervenir en la vida pública.

A la resta de preguntes buscàvem conèixer la valoració per part dels protagonistes d'aquest Moviment, tant de les accions dutes a terme com de les seves propostes polítiques i ideològiques. Pràcticament, tots comparteixen l'opinió que l'acampada i les accions impulsades van ser positives, en el sentit que van permetre establir una xarxa de relacions, inexistents abans, i que va servir per despertar consciències. Per a quasi tots, aquesta va ser la seva primera experiència en una lluita política de masses. Per altra banda, s'observa, en la valoració de les acampades als barris, és a dir, el projecte d'extensió del Moviment cap a altres sectors socials, que va iniciar-se amb molta il·lusió però no va obtenir els resultats esperats.

Sobre la valoració de les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M, hem d'anotar la coincidència per part dels entrevistats en la falta de claredat en els objectius a assolir. Gairebé tothom critica les propostes polítiques, al seu parer, de caràcter "reformista" i es mostren

partidaris d'una estratègia "anticapitalista" de ruptura amb el sistema vigent. Creiem que això es reflecteix en la polèmica entorn al caràcter pacifista del Moviment, que alguns entrevistats consideren un pretext per a una actitud "passiva" que finalment va acabar per malbaratar el seu impuls inicial. Malgrat estar d'acord, en termes generals, amb les reivindicacions inicials del Moviment, la majoria es mostren molt escèptics que pugui ressorgir-hi, almenys de la mateixa manera, en el format de les acampades. En alguns entrevistats es pot percebre un cert desencís per com va acabar el Moviment i, de fet, actualment tots se n'han desvinculat, però també han conservat molts bons records de l'experiència.

L'avaluació del paper dels partits polítics i mitjans de comunicació és negativa. Als primers se'ls acusa de voler perjudicar i desprestigiar el Moviment; als segons, se'ls titlla directament de manipuladors. Pel contrari, es valora positivament la participació de certes associacions i entitats; particularment, es valora molt positivament les accions contra els desnonaments i la col·laboració amb la PAH. Aquí també hem d'observar com alguns dels entrevistats apunten que el 15-M ha contribuït a augmentar la capacitat de mobilització de les organitzacions que lluiten contra les polítiques neoliberals i protesten contra les retallades. Sobre la ciutadania no implicada, els entrevistats opinen que gran part de la societat els veia amb simpatia encara que no participessin directament en el Moviment.

9. Conclusions

La principal conclusió que he extret de la reconstrucció de l'evolució del 15-M a Sabadell, ha estat que aquest Moviment ha significat la irrupció d'una nova generació en la vida pública del país, en un context social determinat per l'impacte de la crisi, amb un 45% d'atur juvenil. També he intentat explicar els motius que han portat a la seva pràctica desaparició de l'escena política.

Des del punt de vista polític, el 15-M es pot interpretar com l'expressió del malestar d'amplis sectors socials contra el sistema de partits. Així, es critica el bipartidisme (PPSOE) i es reclama una reforma de la injusta Llei electoral vigent, per tal d'assegurar la proporcionalitat dels vots. El moviment sorgeix en un moment de profund desprestigi, per a molts sectors progressistes de la ciutadania, del govern de Zapatero, per la claudicació davant les exigències de la UE, sota pressió dels mercats. Justament, la mobilització es produeix pocs dies abans de les eleccions municipals i autonòmiques en les comunitats no històriques, que van donar una gran victòria al Partit Popular i que van plantejar-se com una mena de primàries de les eleccions generals que han portat a Mariano Rajoy a la presidència del Govern espanyol.

A Catalunya, el Moviment va presentar característiques particulars, ja que CiU estava al Govern anunciant un dur programa de retallades, que va desembocar en l'acció de bloqueig al Parlament. Un altre tret característic va ser l'actitud repressiva de la Conselleria d'Interior, com es va mostrar en l'intent de desallotjament de l'acampada de Barcelona a la Plaça Catalunya. Això va comportar la criminalització del Moviment, que considero una reacció de la classe política i dels grans mitjans de comunicació per tal d'intentar frenar la creixent mobilització de molts sectors populars al voltant del 15-M. Valoro que aquest objectiu no es va assolir en el desallotjament de l'acampada de Barcelona i que, al contrari, va contribuir a enfortir el Moviment, però sí que es va complir parcialment en el cas de l'acció de bloqueig al Parlament.

Un altre tema que he desenvolupat en aquest treball ha estat la relació entre les aspiracions i reivindicacions d'aquesta nova generació amb les formes innovadores d'intervenció en la vida política. Per això he parat atenció en el funcionament de l'assemblea i de les Comissions de Treball, com a nous models d'organització democràtics, horitzontals,

no jeràrquics, enfront el funcionament autoritari, vertical i jeràrquic dels partits tradicionals. En aquest apartat he procurat de reconstruir les principals polèmiques i discrepàncies que van desenvolupar-se en el Moviment local.

D'això, he deduït l'existència de dos corrents, que he anomenat "reformista" i "anticapitalista".

En la meua opinió, la principal causa que ha comportat que el Moviment no sabés mantenir l'èxit de participació inicial ha estat la seva incapacitat per decantar-se per alguna d'aquestes opcions. D'alguna manera, a l'Assemblea es volia aconseguir tothom a través del mitificat consens com a eina per a solucionar tots els problemes, la qual cosa va conduir a una situació de col·lapse. Les discrepàncies entre aquestes dues tendències es reflectien en el terreny ideològic i en la metodologia de lluita. Ideològicament, els reformistes eren individualistes, defensaven només accions aprovades per consens i les seves reivindicacions polítiques es movien dintre del marc del sistema vigent. Els anticapitalistes, en canvi, eren col·lectivistes, estaven a favor del recurs a la votació en cas de discrepàncies i les seves reivindicacions s'orientaven cap a la ruptura amb l'actual règim polític. Sobre la metodologia de lluita, els reformistes eren partidaris d'accions que no molestessin ningú, per exemple la proposta de retirar alguns dels missatges del mur per ser considerats suposadament ofensius. Els anticapitalistes defensaven accions de caràcter més rupturista, encara que també de caràcter pacífic.

Una altra conclusió és que, gràcies al 15-M, va establir-se una xarxa de relacions personals i contactes socials que han donat lloc a una consciència social més àmplia i més forta que permetrà, a partir d'ara, un major suport a les mobilitzacions populars. A molts joves, el Moviment els ha ensenyat moltes coses sobre el funcionament del sistema polític vigent, la funció dels cossos repressius o el paper dels mitjans de comunicació. També ha estat una escola de formació en formes alternatives de fer política, en prendre consciència de les grans dificultats de crear una organització nova que sigui eficaç per reivindicar tant la reforma democràtica del sistema com el seu canvi radical.

Després d'una fase d'intenses mobilitzacions, que van durar des del maig (acampada del Centre) al setembre (accions a la Festa Major), el Moviment ha anat perdent força i ha quedat reduït a un petit col·lectiu. Això em fa preguntar-me quin serà el futur del Moviment, tenint en compte que la política dels governs del PP i de CiU podrien donar-li una segona oportunitat. Però, tant per la meva experiència personal com per l'estudi que he realitzat en aquest treball, sóc del parer que el Moviment ja ha tingut el seu moment i ja ha complert la seva missió. Tot i així, i per les raons que he exposat en aquest treball, la meva valoració general del Moviment és positiva.

10. Bibliografia

Llibres:

- HESSEL, Stéphane. *¡Indignaos!* Barcelona: Destino, 2011, amb pròleg de José Luis Sampedro. *Un alegato contra la indiferencia y a favor de la insurrección pacífica.*
- SAMPEDRO, José Luis (i nou autors més). *Reacciona.* Madrid: Aguilar, 2011.

Revistes:

- SANTAMARÍA, Antonio: “La rebelión de los indignados. Reflexiones a pie de acampada”. *El viejo topo*, núm. 282-283, pp. 20-25.
- *Indignació Sabadell*. Núm. 0-1, 2011.

Pàgines web

- MOVIMENT 15-M SABADELL [en línia]. <<http://acampadasbd.blogspot.com>>
 - #ACAMPADASOL [en línia]. <<http://madrid.tomalaplaza.net/>>
 - 15M ACAMPADABCN [en línia]. <<http://www.acampadadebarcelona.org/>>
 - ¡DEMOCRACIA REAL YA! [en línia]. <<http://www.democraciarealya.es/>>
 - ANONYMOUS ESPAÑA [en línia]. <<http://xn--anonymousespaa-2nb.es/>>
- [Pàgines consultades entre 1/12/2011 i 15/01/2012].

11. Annexos

11.1 Enquestes a membres del 15-M a Sabadell

1. Perfil personal

a. Nom i cognoms: **Marc Aguilar Solanes**

b. Edat: 21

c. Adreça (barri): Av. Barberà - Eixample

d. Estudis/ocupació laboral: Graduat Escolar, ESO, Batxillerat.

Estic cursant un mòdul de grau superior. Monitor de menjador i analista de laboratori.

e. Profesió de la família: mare, auxiliar administrativa; pare, informàtic.

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

Pels mitjans de comunicació (televisió).

3. Des de quan vas participar a l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des del segon dia que es va formar.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

Primer, per tot el seguit de reivindicacions que hi feia. Per altra banda, i en gran part, per la bona organització que tenien des de bon començament.

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

Al principi, participació en les assemblees i en comissions, logística, autogestió, etc., i en les accions reivindicatives que s'organitzaven. També em vaig quedar acampat, fins al final, davant del CAP Ca n'Oriac.

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

Des del meu punt de vista, van tenir una molt bona acollida, però la gent dels barris on s'acampava no participaven en les activitats i assemblees, sinó que només expressaven la seva aprovació i de tant en tant en feien aportacions materials, com per exemple menjar o televisors.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

No com ho va fer en un principi; però, molt probablement, hi tornin a haver actes reivindicatius programats pel Moviment 15-M.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

Va atraure un grup molt divers, tot i que la majoria eren gent jove, amb mentalitat oberta, la majoria dels quals estudiants.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

La idea i l'objecte de les protestes era molt encertat i, certament, amb l'estendard del pacifisme va aconseguir aglutinar molta gent. També és cert que sense aquesta actitud "poc combativa" els objectius s'haguessin pogut assolir de manera més efectiva.

10. Quina és la teva opinió sobre les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

La teoria és molt bonica, però els objectius marcats pel Moviment eren massa ambigus i per tant poc concrets. De manera que, a l'hora d'abordar els temes, tant en les assemblees com en les reunions dels Grups de Treball, la gent els interpretava de maneres diverses, la qual cosa provocava que aquestes reunions i assemblees fossin improductives. És per això que penso que l'ambigüitat d'aquests objectius va perjudicar més que beneficiar el Moviment.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

Els partits polítics desprestigiaven el Moviment i per tant el van perjudicar, com també ho van fer la major part dels mitjans de comunicació, que no informaven del que es feia realment sinó tan sols d'allò que resultava morbós. Pel que fa a les entitats, moltes van donar suport al Moviment i en bastants casos s'hi van implicar –des de la meva opinió–, com era d'esperar. Tot i així, unes quantes van desvincular-s'hi tot al·legant que el que s'estava fent era més destructiu que productiu

i d'altres van intentar utilitzar el ressò mediàtic que havia provocat el Moviment per tal d'obtenir-ne alguna mena de benefici, tot sovint, personal.

La ciutadania, en general, tenia una opinió negativa del Moviment, per la qual cosa no s'hi implicava; de retruc, el va perjudicar, ja que la gent que hi participava era titllada de *NiNis*, en el cas dels joves, o bruts, *hippies*, o fins i tot burgesos, ja que consideraven que el fet de poder dedicar temps al Moviment indicava que tenien econòmicament les esquenes cobertes.

1. Perfil personal

a. Nom i cognoms: **Cristina Muñoz Santiago**

b. Edat: 18

c. Adreça (barri): c/ del Sol - Centre

d. Estudis/ocupació laboral: Graduat Escolar, ESO; estic cursant l'últim curs de Batxillerat.

e. Professió de la família: mare, treballadora familiar; pare, professor d'universitat de Psicologia Social. Germana, estudiant d'ESO.

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

Principalment, per les xarxes socials (*Facebook*).

3. Des de quan vas participar en l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des del primer dia que va sorgir a la ciutat em va motivar la iniciativa, però no va ser fins al cap de dues setmanes que vaig decidir acampar-hi.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

Principalment, el descontentament social, tant col·lectiu com personal, en haver-me sentit afectada econòmicament i políticament. I sobretot, el sentir-me identificada amb aquest descontentament general, que em va fer pensar que podia ser una via per començar a canviar les coses.

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

En un primer moment, encara que hi assistia, no em vaig implicar massa, ja que primer volia comprovar cap a on anava. A les dues setmanes de començar a acampar-hi, sí que hi era més present i a efectes pràctics vaig col·laborar-hi, però sense participar gaire en les feines de les Comissions, tot i que em quedava a les assemblees que es feien cada vespre.

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

L'acampada del Centre, tant pel lloc com per la gent que va reunir, va funcionar correctament, tot i que en alguns aspectes presentava mancances. En començar les acampades per barris, vaig anar-hi a la primera, que es va dur a terme a Torreguitart, ja que trobava important estendre el Moviment a sectors de la ciutadania que no freqüentaven el centre. Però les acampades no eren productives, perquè es centraven més en la seva subsistència que no pas en la feina útil de difusió del Moviment. Amb tot, aquestes acampades itinerants van servir per aplegar més persones, que gràcies a aquesta iniciativa ara han començat a tenir consciència política reivindicativa.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

No ho crec, perquè ja ha complert la seva funció. Ha agrupat gent que sense la seva existència no s'haguessin conegut i per tant no continuarien ara cap a un altre tipus de lluita.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

Persones molt variades, en edat i ideologia, tot i que predominaven els joves.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

Penso que es van dur a terme accions variades i que feia molt de temps que aquest país no vivia, i segurament mai d'aquesta manera. A nivell local, trobo que en alguns aspectes van tenir alguna mancança, per-

què va haver accions amb poca difusió o perquè tampoc no eren del tipus que jo hagués fet, ja que tenien un caire més festiu que no pas reivindicatiu. Tot i que en alguns altres casos, a nivell general, com per exemple en el cas de la concentració al Parlament (malgrat que el que a mi m'agradava era la idea principal, no la que va acabar sent, a causa de la dispersió i desavinences de la gent) o altres manifestacions que es van fer, en vaig sortir motivada, ja que es veia que realment si molta gent estava allà era perquè era necessari canviar algunes coses, i perquè m'hi sentia més identificada amb aquell tipus d'accions.

10. Quina és la teva opinió de les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

Crec que tot i que estava bé que hi hagués gent amb diferents ideologies polítiques, el Moviment en va sortir perjudicat, ja que cada cop hi havia més diferències en la manera de portar-lo. Al final, per a mi, va prendre un caire massa pacífic, que penso que no és l'adequat per poder fer els canvis que la gent volem. Aquesta va ser una de les causes per les quals vaig acabar desvinculant-m'hi.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

Els partits polítics van desprestigiar tant com van poder la gent del Moviment ja que, lògicament, en sortien perjudicats. Els mitjans de comunicació molt sovint van limitar-se a difondre aspectes que, vistos des de fora, podien ser mal interpretats per gran part de la gent. Pel que fa a les associacions de veïns, vaig quedar contenta de les actuacions de l'Associació d'Afectats per la Hipoteca, que es percebia com una associació activa i ben estructurada. Però també en va haver algunes altres que van acabar aprofitant-se en gran part del Moviment.

Pel que fa a la ciutadania no implicada, és un aspecte que desconec, perquè vaig estar en l'acampada del Centre, on no es podia apreciar gaire la reacció de la gent, i després només en una de les que es van fer pels barris.

1. Perfil personal

- a) Nom i cognoms: **David Moya Bernaus**
- b) Edat: 20
- c) Adreça (barri): Sol i Padrís
- d) Estudis/ocupació laboral: disseny gràfic i fotografia
- e) Professió de la família: pare, comercial; mare, educadora social

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

Per les xarxes socials i els diaris.

3. Des de quan vas participar en l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des de la primera setmana; vaig assistir a la primera assemblea, en la que es va decidir acampar.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

El sentiment que estan fent el que volen amb nosaltres. Paguem la crisi en la qual ens han ficat.

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

Estava acampat i hi dormia cada nit. Anava a pràcticament totes les assemblees i accions.

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

Al principi semblava que el Moviment tindria molta rebuda, però a la llarga es van anar apagant les forces i els ànims de la gent, si bé amb això no vull dir que estigui completament extingit.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

I tant, el més dur encara no ho hem passat. Queden dures retallades, moltes famílies desnonades... L'ambient es caldejarà; si més no, és el que espero.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

El que em va agradar més del Moviment va ser que hi havia de tot, des d'un *perroflauta* al friqui més enganxat al Twitter, passant per gent de totes les edats i estils.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

Han fet despertar moltíssima gent. Qui m'anava a dir a mi fa dos anys que per un desnonament acudiria tantíssima gent de totes les edats. O el despertar del moviment *okupa* en gent, com he dit, de totes les edats i estils.

10. Quina és la teva opinió sobre les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

Realment, el que em va cridar més l'atenció va ser aquest "apoliticisme" del Moviment. Tothom sap el que està malament, i anem a per totes a aconseguir-ho.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

Als partits polítics se'ls van posar els ous per corbata, ens tenien por i per això el Moviment va xocar tantíssims cops amb la repressió. Dels mitjans de comunicació, no te'n podies fiar, s'ha de contrastar tota la informació i treure'n el teu parer. Els veïns i les entitats em van encantar; que a les primeres assemblees s'aplegués tantíssima gent, va ser al·lucinant i molt gratificant.

1. Perfil personal

- a. Nom i cognoms: **Lorena Verduzco**
- b. Edat: 20
- c. Adreça (barri): Centre
- d. Estudis/ocupació laboral: estudiant de primer curs de superior d'Imatge
- e. Professió de la família: pare, operari; mare, modista

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

Per les xarxes socials.

3. Des de quan vas participar a l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des de la primera assemblea que hi va haver, abans d'acampar la primera nit.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

Bàsicament, que estic cansada de la política actual.

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

Tots vàrem col·laborar d'una manera o una altra, no crec que pugui dir com ho vaig fer jo.

6. Quina aollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

En principi, millor del que pensàvem, després va anar decaient.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

No ho crec, sincerament.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

Bastant divers, sobretot en edat; però tots d'esquerres, això sí.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

Algunes més eficients que unes altres, però tinc molts bons records de la majoria de coses.

10. Quina és la teva opinió sobre les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

Encara que no acabi d'estar d'acord amb la meua ideologia política, prefereixo viure en un món amb els valors que demanen ells que no amb els que tenim ara per ara.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

Són gent que no sap ni vol escoltar la veritat de la política actual, perquè són més feliços adaptant-se a aquest sistema que lluitant.

1. Perfil personal

- a. Nom i cognoms: **Montserrat Martín Hernández**
- b. Edat: 21
- c. Adreça (barri): Passatge Santa Isabel, nº13 (la Creu de Barberà)
- d. Estudis/ocupació laboral: Filologia Anglesa (UAB)/Professora d'Anglès (particular)
- e. Profesió de la família: mare, autònoma sense assalariats; pare, pensionista per discapacitat.

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

Principalment, per les xarxes socials i a la plaça de l'Ajuntament.

3. Des de quan vas participar en l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des del segon o tercer dia que es va fer la primera assemblea.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

La precària situació en la que ens trobem des de ja fa anys, tant políticament com socialment com econòmicament.

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

Vaig estar acampant des del segon o tercer dia i participant en les assemblees. Més endavant vaig poder participar en tasques més de logística i difusió i preparar tallers i pancartes.

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

Al meu barri en concret no es va acampar, però tot i que al principi va sobtar bastant, va ser un fet positiu que va provocar que molta gent es coneixés i treballés conjuntament.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

No. Sincerament, espero que no. Em refereixo a què no crec que pugui ressorgir amb el mateix resultat que va tenir al principi: sent un efecte sobretot visual per tal de despertar la gent. Ara per ara, si es volgués tornar a fer alguna cosa hauria de ser d'una altra manera, la gent hauria de continuar organitzant-se en assemblees i fent tallers per formar-se. Però una altra acampada, no crec que obtingués resultats favorables.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

El Moviment 15-M va ser especial justament per això, perquè va aconseguir reunir i fer treballar gent molt diferent. Evidentment, la majoria dels participants eren propers a la ideologia de l'esquerra anticapitalista, però el Moviment va ser un punt de trobada perquè aquesta esquerra, que normalment acostuma a treballar per separat amb els seus col·lectius, s'agrupés. A més va ser també positiu el fet que no només va participar-hi gent jove, sinó gent de totes les edats.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

En part, positiva, perquè, teòricament podia funcionar molt bé com un Moviment que té molt de poder per construir una gran xarxa social. D'altra banda, si es volen aconseguir coses hem d'aprendre que s'han de fer accions contundents contra tots aquells que ens estan posant tantíssimes traves i s'aprofiten i se'n riuen de nosaltres.

10. Quina és la teva opinió de les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

Políticament i ideològicament, crec que el 15-M és un Moviment massa reformista, la qual cosa no va massa d'acord amb la meua visió. Tot i això, crec que com a començament per fer despertar la societat, el Moviment 15-M ja ens serveix.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

Els partits polítics van mirar, com sempre, d'aprofitar-s'hi, ja fos per intentar apropiari-se'l com per criminalitzar-lo. D'altra banda, els mitjans de comunicació, que són la base de comunicació i de manipulació del Capital, van tenir exactament aquest paper: manipular les notícies i informacions segons convenia. Les associacions de veïns i altres col·lectius de la ciutat sí que varen ajudar més al fet que aquest projecte tirés endavant. Dins de la part de la ciutadania que no estava implicada en el Moviment podem observar dos principals actituds: la primera, la de criticar-lo i dir que no serveix per a res el que s'està intentant fer; i la segona, la de la gent que, tot i no implicar-s'hi (ja sigui per mandra, per la situació personal...), creia que era un Moviment necessari i que s'havia d'actuar (això sí, ells des de casa!).

1. Perfil personal

- a. Nom i cognoms: **Héctor Rodríguez Grimau**
- b. Edat: 21
- c. Adreça (barri): Covadonga
- d. Estudis/ocupació laboral: Graduat Escolar, ESO, Batxillerat. Estudiant de Llicenciatura d'Història a la UAB.
- e. Professió de la família: mare, administrativa; pare, periodista; germana, estudiant de Batxillerat.

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

Pel que fa a les acampades de Madrid i Barcelona, a través dels mitjans de comunicació (diaris i televisió); de Sabadell, vaig trobar la convocatòria de la primera assemblea al *Facebook*.

3. Des de quan vas participar a l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des de la primera assemblea.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

Per primera vegada en la meua vida, vaig veure com sorgia un Moviment espontani, amb el que part de la població volia expressar el seu descontentament, en principi contra el sistema electoral, però també per l'empitjorament de la situació econòmica a causa de la crisi econòmica del capitalisme. Per aquests motius vaig pensar que hi havia de participar, era una bona oportunitat per fer una primera militància activa.

5. Quina va ser la teua col·laboració en el Moviment?

Vaig ser-hi el segon dia de la concentració a Plaça Catalunya, a Barcelona, el dia 18. L'endemà es va convocar la primera assemblea a Sabadell i hi vaig assistir. Vaig tenir una participació fugaç a la Comissió d'Activitats, i una de molt més llarga a la de Continguts.

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

Encara que no es pot generalitzar i tot i que no hi vaig poder participar, tinc la impressió que l'acollida no va ser gaire bona als barris obrers de Sabadell i que va ser bona, o mitjanament bona, als barris de classe mitjana.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

Les condicions que van dur el Moviment a les primeres mobilitzacions segueixen sent les mateixes, i pot ser que amb el govern del Partit Popular i les seves mesures neoliberals més dures, podria haver alguna mena de ressorgiment, però ho dubto molt. El Moviment ha presentat clars signes de ser molt limitat, molt reformista i sovint gens rupturista amb el règim liberal i el sistema capitalista. Tot i que es pot diferenciar entre una assemblea i una altra, ha acabat per convertir-se en un Moviment cada cop més petit que tampoc no s'atreveix a posar realment en dubte el poder estatal o molestar-lo gaire. I això ha cansat a molta gent, perquè no s'aconsegueix res amb passivitat.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

Bàsicament, de la classe mitjana o de la petita burgesia, si es prefereix; i per ser més específics, els joves estudiants de classe mitjana, que són els qui més perjudicats estan o estaran en poc temps, quan acabin els seus estudis. S'ha de reconèixer que hi va haver una certa participació per part de treballadors, però molt menor.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

L'ocupació de les places era ja una acció de protesta important, ja que era un acte simbòlic que mirava de recordar que la sobirania rau en el poble. Per altra banda, les accions que em semblen més importants són les que donaven suport a la Plataforma d'Afectats per l'Hipoteca, ja que es posava en dubte el funcionament mateix del sistema capitalista i s'aconseguia ajudar altres persones de forma efectiva i directa, tot i que només a curt termini. Per altra banda, va ser realment positiva l'acció al Parlament de Catalunya, així com la massiva manifestació que es va fer després, on per a mi hi havia molt més de tres-cents mil persones.

10. Quina és la teva opinió sobre les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

Realment, totes i cadascuna de les propostes eren profundament reformistes i en alguns temes ni tan sols es pot dir que s'arribés ni a propostes de la socialdemocràcia clàssica. El 15-M pretén assegurar la continuïtat del ja reduït Estat del benestar que té Espanya. Per a mi això no és suficient, ni molt menys. D'altra banda, tampoc no crec en la negació sistemàtica dels partits o de qualsevol altra organització estructurada i permanent. Per desgràcia, tampoc no s'ha negat completament la ideologia liberal/capitalista, i molts sectors del 15-M no han optat per la col·lectivitat sinó que segueixen pensant en termes individualistes i en algunes ocasions creient que l'alternativa al capitalisme ha de ser una defensa encara més a ultrança de l'individualisme, en comptes d'optar per fomentar la col·lectivitat organitzada. Tampoc no estic d'acord amb la creença que es pot convèncer tothom per aconseguir un canvi i encara

menys amb la negació de les diferències de classe que el 15-M fa, encara que sigui inconscientment.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

El partits polítics, o bé el van ignorar o bé el van intentar posar del seu costat, sense que cap d'ells aconseguís capitalitzar-lo del tot, per la pròpia naturalesa del Moviment. La major part d'ells varen fer una defensa a ultrança del sistema capitalista i del sistema democràtic liberal, fins al punt que alguns van oblidar que els representants elegits no posseeixen la sobirania nacional, que pertany al conjunt de la ciutadania. Els mitjans de comunicació no varen donar mai una visió completament fidedigna del 15-M, en alguns casos per manipulació completa, en altres perquè no entenien el mateix Moviment. En especial des de Catalunya, la manipulació va ser molt descarada.

Les associacions de veïns i altres entitats ciutadanes varen tenir posicions molt diferents. Algunes es van apropar al 15-M, altres en van ser molt reticents. En tot cas, el 15-M va aportar la mobilització, en ocasions donant suport a accions de diferents col·lectius. El 15-M va gaudir d'una àmplia popularitat entre la major part de la ciutadania, de manera que la majoria de persones que no s'hi van implicar estaven més o menys d'acord amb les propostes, o almenys això deien les enquestes fetes per diferents mitjans de comunicació durant els moments àlgids del Moviment.

1. Perfil personal

a. Nom i cognoms: **Mateu Xavier Morla Moure**

b. Edat: 22

c. Adreça (barri): Manacor, Mallorca.

d. Estudis/ocupació laboral: Graduat Escolar, ESO, Batxillerat. Estic estudiant llicenciatura d'Història a la UAB.

e. Professió de la família: mare, auxiliar administrativa; pare, petit empresari; germana, estudiant d'Anàlisi Clínica.

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

A partir dels mitjans de comunicació i les xarxes socials (*Facebook*).

3. Des de quan vas participar a l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des del primer dia que es va formar.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

El fet de considerar-lo un Moviment de masses alternatiu, no jerarquitzat, assembleari i reivindicatiu, i per haver cregut que no era reformista.

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

La segona concentració a Plaça Catalunya, el dia 18. L'endemà, vaig participar en la primera assemblea i en les consecutives de Sabadell, en l'acampada, en la Comissió d'Activitats i en la redacció del document de la demanda de Memòria Històrica.

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

No ho sé, ja havia marxat a Mallorca.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

Hi seguirà havent una certa demostració per part de la població de la seva opinió, contrària a les polítiques actuals; però el seu caràcter unificador de diverses ideologies ha mort, per la seva manca de metodologia científica i realment democràtica.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

Econòmicament parlant, gent jove de classe mitjana, amb un nivell educatiu mitjà/alt. També, gent de diferents ideologies, amb voluntat d'un canvi, principalment econòmic i en part polític o, si més no, de la seva estructuració.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

La que em pareix més encertada inicialment és l'alliberament dels espais públics, les places principalment, de la propietat política a la propietat pública real, en mans de la societat. La posterior idea de confondre el pacifisme amb la passivitat, i de no molestar el poder per evitar conflictes i confrontaments amb els mitjans, el va dur a perdre el seu caràcter reivindicatiu i de canvi.

10. Quina és la teva opinió de les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

Em va atreure l'ocupació d'espais públics i el sistema assembleari, que deixava entreveure la possibilitat d'un canvi en l'estructuració del sistema, tant a nivell polític com d'organització social, i la unificació de diverses ideologies cap a un front comú. Altres propostes polítiques, molt viables i poc conflictives, a nivell intern, com l'opció d'un ciutadà un vot, o la problemàtica dels desnonaments, també van tenir una funció unificadora molt important. La degeneració de la idea de democràcia per la de consens, la seva passivitat, la ideologia postmodernista dominant de les idees per sobre de les evidències.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

(Pregunta no resposta per manca de temps de l'entrevistat).

1. Perfil personal

- a. Nom i cognoms: **Alfons Aragoneses**
- b. Edat: 38
- c. Adreça (barri): Creu Alta
- d. Estudis/ocupació laboral: doctorat en Dret. Professor Lector a la UPE.

2. Com vas conèixer l'existència del Moviment 15-M? Per diaris, mitjans de comunicació audiovisuals, xarxes socials?

Pels mitjans de comunicació i les xarxes socials.

3. Des de quan vas participar a l'acampada o assemblea del 15-M Sabadell?

Des del 25 de maig.

4. Quins motius et van fer afegir-te al Moviment?

La coincidència amb les reivindicacions i amb la "indignació".

5. Quina va ser la teva col·laboració en el Moviment?

Participació en assemblees, actes i manifestacions, i petit ajut logístic.

6. Quina acollida van tenir les acampades i assemblees als barris?

Ho desconec.

7. Creus que el Moviment tornarà a ressorgir?

Les propostes polítiques del 15-M s'hauran d'adaptar als moments actuals. Dubto que la fórmula de les acampades pugui tornar a repetir-se.

8. Al teu parer, quin tipus de persones va agrupar el Moviment?

Persones de diferents perfils, però amb voluntat de participar en política i de transformar un sistema exclouent i injust.

9. Quina és la teva valoració de les accions i activitats realitzades pel 15-M Sabadell?

Molt positiva: implicació de persones desmobilitzades, suport a entitats reivindicatives, participació en accions contra els desnonaments...

10. Quina és la teva opinió de les propostes polítiques i el discurs ideològic del 15-M?

Es tracta clarament d'un discurs d'esquerra alternativa, que comparteixo. És un discurs de contrapoder als discursos oficials neoliberals.

11. Quin paper creus que van tenir-hi els partits polítics, els mitjans de comunicació, les associacions de veïns i les entitats ciutadanes? I la ciutadania no implicada en el Moviment?

Els partits polítics, en general, no van saber integrar el discurs del 15-M, o se'l van voler fer seu. Els mitjans de comunicació es van centrar en les formes i no pas en els missatges i les propostes. Per això, quan van acabar les grans manifestacions i les acampades, s'ha marginat el Moviment.

11.2 Reproducció de tres actes de l'assemblea de Sabadell

Ordre del dia 15/06/2011

1. Aprovació del secretariat i ordre del dia
2. Funcionament de l'assemblea
3. Comissions
4. Torn obert fora d'assemblea

1. Aprovació del secretariat i ordre del dia

S'aprova l'acta del dia.

2. Funcionament de l'assemblea

3. Torn obert

- S'explica la reunió mantinguda amb la FAV, on hi havia representació de Comitè d'Empresa de Sanitat, els Sindicats i l'Assemblea de Ripollet.

S'han discutit diverses propostes.

- Dia 5 de juliol: concentració en contra de les retallades de Sanitat al Parc Taulí a les 19 h. S'hi va caminant des de la plaça 15 de Maig. Intentaran convocar el màxim de gent.

L'organització s'encarregarà de la difusió.

- Coordinació entre hospitals del Vallès.

- Manifestació independent a l'acampada, convocada per diversos sindicats. Des del Foment del Treball al Ja, es debatrà el tema dels sindicats

- Manifestació a Sant Cugat.

Per fi, avui s'ha fet una acció com cal. Es critica al Sr. Cuní, que ens ha tractat de violents: hem passat de ser passius a ser actius i ara representa que això és violència.

S'han de defensar els drets dels perjudicats: gent sense feina, sense casa... Ja és hora de dir PROU!

El 25 de juny s'inicia una marxa cap a Madrid que durarà un mes. És una acció important, de la qual se n'ha de parlar. S'incideix en què

se'n doni difusió des de Sabadell i s'organitzi, perquè potser individualment no s'hi aniria però en grup sí.

4. Estat del Moviment:

- Opinió sobre l'acció d'aquest matí. Es demana que es contrasti la informació i no quedar-se només amb una opinió.

- Assemblea de Gràcia. Ha anat molt bé. S'ha creat una Comissió d'Indignats del barri. Valoració molt positiva.

- S'ha fet un salt qualitatiu, que perfila el Moviment amb més perspectiva. El fet que avui s'hagin unit tots els partits en una tancada, defensant el que ells consideren democràcia i criticant el que la gent de fora deia, fa que sembli que comencen a tenir por del creixement del Moviment. Han magnificat un fet puntual de Barcelona i l'han posat al nivell d'un moviment internacional. Tot això anirà enfortint organitzativament aquesta alternativa, que la gent comença a sentir com a seva.

- Recordar el principi del Moviment: pacifisme. Recordar que hi ha hagut violència, i no només per part de la policia, i que és important reforçar la NO VIOLÈNCIA.

- Tenim tota la premsa en contra i cal aclarir certes situacions i definir-nos novament com a pacífics.

- No s'ha de posar en un mateix paquet tota la premsa. Aquesta persona ha vist notícies de premsa positives i cal denunciar els actes que s'han fet fora del Moviment, per desmarcar-los.

- No s'han de reforçar les opinions dels polítics.

- Potser hi havia policia secreta, però hi ha coses que s'han fet malament: gent tirant tanques, pintant... Eren persones alienes al Moviment i s'ha de denunciar tot fent autocrítica. Valoració positiva de la gent de l'acampada de Sabadell que hi ha anat, amb una actitud molt pacífica.

- Els Mossos deixaven passar "secretetes", que ensenyaven les seves identifications.

- Comentar que no ens hem d'amoïnar tant pels mitjans de comunicació. Era estrany que no ho haguessin fet quelcom semblant encara, i els han anat de primera aquestes poques accions "violentes". El terme no-violència no vol dir aguantar hòsties; és tota una filosofia de vida, d'activisme, i el que volíem era aturar el Parlament, evitar les retallades. Avui no s'anava a dialogar, era un dia d'acció; un altre dia ja farem difusió.

- Ha estat un acte tranquil, però s'ha vist com posaven contra la paret la Marina Geli. Comptava amb un Moviment no violent i això no ho era. Es treu el barret amb l'actitud de la majoria de gent, però ha vist violència. Ser conscients que estem en un estat embrionari d'un Moviment que és molt gran, on ens trobem gent molt diversa, i ens estem organitzat molt bé. Sobretot, mantenir el caràcter pacífic i no violent. El fet que el Mas hagi arribat en helicòpter és un fet importantíssim.

- Hem d'aprendre dels errors i no ens hem de desanimar, perquè la policia anava molt preparada, igual que els polítics. Valoració positiva de l'acció d'avui.

- Termes: el lema principal d'aquest Moviment no era la no-violència; el lema fundacional és Democràcia Real. La no-violència és l'actitud que hem pres davant d'aquest Moviment. Som un Moviment per la democràcia i pacífic. No caiguem en el joc dels polítics!!! Tinguem clara la nostra filosofia.

- Respecte al que s'ha dit que fa por, la violència, des del Moviment es condemna, no en tinguem cap dubte! Ja estem posicionats! Però que no utilitzem la violència no vol dir que no els puguem anar a buscar. Fer la guerra pacífica.

-Puntualitzar que avui no s'anava a "anar tranquils". Tenir clar que en passarem moltes com aquestes. La lluita és activa, no tranquil·la.

- Es llegeix el comunicat publicat per l'AcampadaBcn.

Una sòcia del Casal de Gràcia comunica que tot l'estiu n'estarà tancat, i denuncia aquesta nova retallada.

- El Moviment no s'ha d'acabar fins que no s'ofereixin solucions! (Aquest senyor s'ha agregat avui perquè opina que anem per molt bon camí i tenim molta força!).

5. Comissions

ACTIVITATS

No s'ha de dir res.

DIFUSIÓ I COMUNICACIÓ

Recordar repartir els paquets de difusió per al dia 19 de juny.

Proposen una votació per difondre el manifest.

Es vota i queda aprovada la difusió del manifest.

Proposta de difondre un escrit contra la Llei Òmnibus, fotocopi-
ar-ho i enviar-ho al Gabinet Jurídic de Barcelona.

LOGÍSTICA

Reclamació sobre les mancances alimentàries: fa falta llet i sucre per
a demà al matí i molt de menjar!!!!

ACCIONS

Recordar que aquesta és la Setmana de Lluita des d'on, sobretot,
donem suport als moviments que fa temps que treballen per tot el Vallès.

Demà a les 9.30 h hi ha un desnonament a Sant Oleguer. Crida
per aturar-lo. Surt un grup d'unes quaranta persones que s'afegeixen a
donar-hi suport. També n'hi ha un altre a Canovelles i es proposa que
ens afegim a l'acció. Demà a la tarda es mobilitza la gent del barri del
Poblenou contra la retallada del CAP. Ens hi afegim.

Divendres 17 al matí, des d'Afectats per la Hipoteca i la Crisi s'or-
ganitza un cercavila reivindicatiu per l'Avinguda Matadepera en el que
es portaran a terme tres dacions en pagament.

L'acció de l'*okupació* simbòlica de dijous es trasllada a divendres a la
mateixa hora (17.30 h a l'acampada, per mobilitzar-nos).

CONTINGUTS

No hi ha res a dir.

CONTINUÏTAT

No hi ha res a dir.

BARRIS

Assemblea aquesta tarda a Gràcia, on s'ha format una Vocalia d'Indignats.

Demà hi ha una assemblea amb cassolada a Sant Oleguer. Es pro-
posa trobar-se amb la gent que es mobilitzarà pel CAP de Poblenou.

Es demana gent per a les assemblees de Merinals, Creu Alta i la
General de Gràcia. Es faran el mateix dia (22 de maig) a la mateixa
hora. Es necessita gent que hi assisteixi.

Ahir va haver reunió amb l'Associació de Veïns de Creu Alta i en
veure l'acció d'aquest matí, han enviat un e-mail desmarcant-se del
Moviment.

Proposta d'enviar el comunicat de l'Assemblea de Barcelona per
veure si canvien d'opinió (enviar a l'e-mail de la comissió de Barris).

Què vol dir vocalia? Treballar el funcionament i la dinamització de les assemblees perquè qualli.

Ha anat tan bé l'assemblea, que els veïns mateixos han demanat fer-ne una altra la setmana vinent.

6. TORN OBERT

Acta de l'assemblea de dilluns 23 de maig

ORDRE DEL DIA:

1. Presentació:

Proposen la reclamació a l'Ajuntament d'un alberg per a la gent sense sostre.

Animen a tothom a participar en la cassolada que es fa cada dia a la plaça i a més a fer soroll des de casa.

2. Explicació general sobre les acampades a Sabadell i arreu del món

3. Comissions

Logística:

Es necessiten plàstics, perquè hi ha previsió de pluja.

Es demanen més cadires per tal que la gent gran pugui seure a l'assemblea.

Proposen reunir-se a la plaça de la Vaca Cega o en algun local. Es fan votacions: no s'aprova.

Es proposa que en l'horari de l'acampada s'indiquin els horaris de reunió de cada Comissió i el lloc concret on es fan, en un mapa.

Es proposa que s'informi sobre les activitats de la plaça per ràdio i per tots els mitjans possibles.

Jurídica:

Correu per a dubtes: comisionjuridicasabadell@gmail.com

Es recomana ser cívics i no fer malbé el mobiliari urbà, per evitar intervencions policials.

Es proposa no tancar l'acampada, perquè és en un lloc d'accés públic. Es fan votacions: no s'aprova (seguim tancant l'acampada).

Es proposa fer cartells per demanar respecte i silenci a l'acampada durant les hores de dormir.

Es proposa que la Comissió Jurídica s'informi de si la policia pot vigilar la zona d'acampada durant la nit. Es vota: a favor.

Comunicació:

Proposen que els representants a Ràdio Sant Quirze siguin els voluntaris d'aquesta Comissió. S'informa que dissabte hi ha una reunió a Mataró, en la que participen diferents acampades. Hi van voluntaris de la Comissió de Comunicació, i si hi ha algú més interessat, cal que es posi en contacte amb aquesta Comissió.

S'anima a què tothom reculli els *flyers* i els cartells que hi ha a informació, per repartir-los.

Es faran vídeos amb entrevistes a persones i s'acorda fer-ne un només sobre les Comissions.

Ràdio Sabadell s'ha ofert a què parlem amb ells quan vulguem.

Debat sobre si treure el logo de l'MPS. Es fan votacions: no s'aprova (el logo es queda).

Proposen votació per si s'han d'excloure associacions o qualsevol implicació externa. Es vota: no s'aprova.

S'informa que demà entrevisten a la ràdio la Comissió de Secretariat, entre les 17 i les 18 hores. Cada dia serà entrevistada una persona de cada Comissió.

Activitats:

Es proposa fer un cartell del bloc, per donar-lo a conèixer i que se sàpiga l'horari de les activitats.

Demanen més participació als tallers.

Demà a les 8 del matí es farà una activitat de tai-txi.

Es demana que els tallers es proposin a Informació i que es deixi un contacte.

Demanen fer subcomissions: recaptació de gent, dinamització de la plaça i accions. S'aprova constituir una Comissió de Difusió.

Proposen assemblees per Skype.

Es proposa imprimir mapes de Sabadell i fer una "bustiada" per la ciutat, tot marcant al mapa els carrers on s'ha fet.

Es proposa penjar cartells als portals i demanar cooperació a les comunitats de veïns.

Continguts:

Proposen dues Subcomissions: Accions Concretas i Procés/Declaracions de Principis. Es vota i s'aprova fer la d'Accions.

S'informa que s'ha obert un fòrum: <http://comissiocontinguts.foroactivo.com>, on hi ha un apartat d'"Abusos i denúncies", en què es convida a la gent que expliqui i participi sobre abusos que pateix i el que vulguin denunciar. Es proposa que s'obri un espai per a cada Comissió al fòrum.

Proposen parlar amb els interventors de tots els bancs de Sabadell sobre la seva posició respecte l'aplicació dels desnonaments.

Es proposa anar a repartir informació sobre el que estem fent a sales d'espera de centres mèdics, cues de l'INEM, associacions d'immigrants i als sense sostre.

Proposen que no sigui aquesta l'última Comissió en parlar a l'assemblea.

4. Debat obert:

Es proposa que totes les Comissions parlin amb el secretariat sobre els aspectes tècnics, que prenguin les decisions les Comissions mateixes i que a l'assemblea només s'informi i es votin aquells aspectes que afecten tothom o aquells amb els quals la gent no hi estigui d'acord i calgui votació. Es demana que a l'assemblea es parli més de continguts, de per què som aquí i quins són els nostres objectius.

Acta del 29 de maig de 2011

Som dues-centes cinquanta persones més o menys; comencem a les 21.30 h (aprox.), amb un torn tancat sobre la continuïtat de l'assemblea i sobre com podem continuar, de la mateixa manera que ho estan fent a Barcelona i altres ciutats de l'Estat.

Les intervencions són favorables a mantenir l'acampada, tot corregint el que hem fet malament; cal millorar l'organització.

Intervencions de suport, agraïment, felicitacions...

PROPOSTES:

Fer cassolades i activitats diverses als barris; fer accions de difusió àgil fora del centre: tallers, tertúlies, mítings llampec als barris. Es comentarà en les Comissions.

Votació: continuem amb l'acampada? S'aprova per unanimitat que ens quedem, com a mínim, una setmana més. S'exposen "models" diferents per a aquesta continuació.

1. Fer assemblees específiques a la nit sobre la continuïtat: com seguir?

2. Fer una Comissió específica sobre Continuïtat.

Es fan diverses intervencions i propostes sobre aquest tema en concret.

- Que la Comissió de Continuïtat contacti amb tots els sectors i entitats de la societat (culturals, esportius...).

- Que la Comissió es digui Comissió d'Estratègia. Es parlarà a la Comissió mateixa.

- Dosificar-nos per no esgotar-nos; no fer assemblees diàries.

- Fer accions diverses (vaga de fam...) amb objectius concrets, pressionant una mica més.

- Que el Moviment es coordini i es concretin propostes conjuntes.

Votació: s'aprova la creació de la Comissió de Continuïtat, que es reunirà demà i decidirà ella mateixa el seu nom: continuïtat, estratègia...

Votació: s'aprova la celebració d'assemblees específiques sobre continuïtat.

Dimarts es fa assemblea extraordinària sobre continuïtat, i una altra sobre el mateix tema dissabte.

COMISSIONS:

Continguts: s'estan muntant els debats i tallers per parlar i recollir propostes sobre els deu punts que tenim aprovats als nostres mínims.

Accions. Es valora molt positiva la cercavila. Es valora negativament l'acció dels banquers de dissabte. Es proposa fusionar-se amb Activitats, per a una major coordinació, i descentralitzar les accions.

Comunicació: Enviaran l'acta al web.

Logística: es demana més implicació a la Comissió, ja que hi ha molta feina i poca gent.

Jurídica: s'estudiarà la Llei de pressupostos de l'Estat espanyol, per estar millor informats.

Es fa un torn tancat de propostes concretes sobre com millorar el funcionament de les Comissions.

- Cal recollir dades (contacte, tema d'interès, barri...) de la gent que s'hi acosta i ens dóna suport. Muntar una taula d'informació. S'aprova.

- Cal donar suport a les Comissions que més feina tinguin, tot i que no sigui la Comissió pròpia.

- Coordinar esforços amb altres acampades.

- Millorar la feina a de la Comissió de Comunicació (s'aprova) abans de fer accions al Diari de Sabadell (en principi, no se'n fan).

- Convocar una reunió específica, només de Comissions. Crear una Comissió d'Organització, de coordinació, representada per un membre de cada Comissió. Es planteja crear un secretariat més potent, que es reunirà puntual a les 20.45 h fins a les 21.15 h, que es formarà el dia abans i s'encarregarà de coordinar l'acampada durant el dia. Serà rotatiu. En una pissarra s'escriuran els noms dels components.

- Fer projectes autogestionats, més enllà de la protesta i les demandes: menjador popular, alberg, suport als immigrants. S'aprova la creació de la Comissió de Projectes Autogestionats.

- Reduir la quantitat d'activitats i millorar-ne la qualitat.

- Fer grups de treball. Elaborar llistes obertes amb dades de les persones dels diferents grups i fer torns, que es recolliran a Informació. S'hi treballa.

Propostes vàries:

- Investigar sobre Moviments semblants que hagin existit anteriorment a altres llocs, per aprendre'n i millorar.

- Que les assemblees es facin als barris i se'n faci una de general al centre el cap de setmana. S'aplaça la proposta fins dijous, després de les reunions que tindrem amb la FAV i altres.

- Enviar un missatge / poema de suport als companys de París. S'aprova.

Acabem a les 0 h.

11.3 Document: "Aportacions de la Comissió de Continuïtat per a la Reflexió".

El Moviment d'Indignats/des, fins a dia d'avui, s'ha caracteritzat pel seu caràcter pacífic, assembleari, pel seu model reflexiu i de qüestionament d'aspectes del sistema democràtic i capitalista, i s'ha fet visible en acampades a places públiques, on s'ha convidat al debat i a la participació

dels ciutadans, buscant sempre el consens davant la gran diversitat de sectors socials que el configuren.

Aquest Moviment, que es troba encara en un estat embrionari, ha estat creat d'una forma espontània per part de ciutadans anònims que s'han unit per expressar la seva indignació davant de certs abusos i injustícies que es donen a la nostra societat, per reclamar una democràcia més participativa i posar fre a certs privilegis.

L'objectiu fonamental d'aquest Moviment consisteix a redefinir la democràcia. Considerem que ha arribat el moment de replantejar-la per fer-la més participativa, però per fer-ho i decidir quina democràcia volem, cal començar per democratitzar la discussió, la reflexió, la informació i fer pedagogia de la cultura democràtica en tots els àmbits. Cal escoltar i respectar tothom, integrant, com a condició imprescindible, una majoria de la població, i prioritant el que ens uneix enfront del que ens separa. Així, es fa necessari convidar a la participació i al debat i buscar el consens des de la diversitat dels sectors socials. Hem d'avançar pas a pas, però amb pas ferm.

El Moviment d'Indignats/des és en essència un Moviment apartidista, però en cap cas no és un Moviment apolític. Les nostres reivindicacions són polítiques, però no estan circumscrites a cap partit polític. Les nostres reivindicacions poden, i pretenen, ser assumides per un gran nombre de gent independentment de la seva ideologia. Aquest Moviment el configuren, i hi tenen cabuda, sectors socials molt diversos que comparteixen certs problemes comuns i que des del compromís pretenen posar-hi remei. Aquest Moviment no té líders, les decisions es prenen en assemblees obertes a tothom i la preparació d'aquestes es realitza des d'un secretariat rotatiu del qual tothom pot formar-ne part.

A grans trets, el que es demana des del Moviment d'Indignats/des i que ha estat consensuat a nivell estatal, és el següent:

- Eliminació dels privilegis de polítics, banca i grans fortunes.
- Sous dignes i qualitat de vida per a tothom.
- Dret a l'habitatge.
- Serveis públics de qualitat.
- Llibertat i democràcia participativa.
- Defensa del medi ambient.

A nivell local, aquestes demandes es concreten i s'adapten a la realitat de la nostra ciutat. En aquest sentit, la Comissió de Continguts està portant a terme un gran, i no gens fàcil, treball. Totes i tots plegats, en aquests moments, estem treballant de valent per definir què volem i com volem aconseguir-ho.

Des de la Comissió de Continuitat, concretament, considerem fonamental que ens marquem uns objectius a curt, mitjà i llarg termini i que vetllem pel seu assoliment. En aquest sentit, és important tenir en compte que tots els nostres esforços han d'anar encaminats a la materialització d'aquests objectius, i us convidem a acabar-los de concretar entre tots i totes.

Així doncs, a curt termini, com a objectius més immediats creiem que hem d'aconseguir que les properes mobilitzacions dels dies 11 de juny (presa de possessió dels consistoris), 14 i 15 de juny (protesta davant del Parlament de Catalunya per l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat) i 19 de juny (gran manifestació a nivell estatal del Moviment d'Indignats/des), siguin un èxit de participació i aconseguim donar una imatge d'unitat i cohesió interna. D'altra banda, considerem que a curt termini, durant tot l'estiu, hauríem de seguir sumant esforços per tal d'aconseguir sensibilitzar un gran nombre de persones. En aquest sentit, s'està preparant, per a mitjan juliol, una gran marxa de tots els indignats a nivell estatal cap a Madrid. Alhora, hauríem de dur a terme, tal com hem estat fent fins ara, una tasca pedagògica i de difusió de les nostres reivindicacions mitjançant xerrades, documentals, accions, grups de treball etc. per tal d'arribar d'una manera efectiva als col·lectius, entitats i barris de la ciutat, i coordinar i potenciar el treball conjunt.

Els objectius a mitjà termini passarien per consolidar el Moviment a nivell organitzatiu i dotar-lo dels mecanismes necessaris per a la seva coordinació amb altres Indignats/des, tant a nivell comarcal i nacional com estatal. Creiem que, arribats a aquest punt, seria bo engegar tota una sèrie de mobilitzacions i accions conjuntes amb tota la xarxa d'Indignats/des per fer sentir la nostra veu, mostrar la nostra força i especonar la societat en general a sumar-se al Moviment. També, a nivell

municipal, creiem que ens hem de marcar l'objectiu d'aconseguir un local, que faci la funció de centre social i on puguem reunir-nos i des d'on poder engegar els nostres projectes, però sense oblidar mai que la plaça del poble és el punt de trobada amb tota la ciutadania, i que d'una manera simbòlica representa el nostre desig de recuperar el carrer, de tornar al poble el que és del poble.

Els objectius a llarg termini passen per aconseguir que siguin tingudes en compte i discutides les nostres reivindicacions i assolir l'assumpció del major nombre d'aquestes per part dels governants de torn. Un altre dels objectius a llarg termini, i no menys ambiciós, seria que el Moviment es mantingués i servís com a altaveu per denunciar els abusos de poder, per democratitzar les institucions, ja siguin públiques o privades, i per promoure la cultura democràtica en tota la societat en general.

Ara bé, per tal d'assolir els objectius que ens hem proposat, considerem que és important plantejar-nos quin és el paper de l'acampada i les conseqüències de la seva existència. Des del punt de vista de l'estratègia, l'acampada ha jugat un paper fonamental en aquest Moviment; és més, ha estat el que ha possibilitat la constitució dels indignats com a Moviment. Però hem arribat a un punt que cal considerar i debatre si a hores d'ara afavoreix la consecució dels objectius marcats. Per això és fonamental generar un debat intern per decidir la seva continuïtat o la seva reestructuració, amb la mirada posada en l'assoliment dels objectius i més enllà de les nostres preferències personals. Si l'acampada ha de ser un impediment per assolir les nostres fites, hauríem de pensar en com redefinir-la; si pel contrari no suposa cap obstacle per a la finalitat que ens em marcat, s'hi pot continuar.

Així doncs, des de la Comissió de Continuïtat, i tenint en compte les decisions aprovades en les Assemblees de Madrid i Barcelona, proposem una reflexió i un conseqüent debat obert a tots els indignats/des per decidir si es continua o no a la plaça, tal com s'ha fet fins ara, i com ha de ser la nostra presència. En el seu moment, l'Assemblea va decidir muntar l'acampada i creiem que li correspon a l'Assemblea, en la totalitat dels membres que la configuren, decidir sobre la forma de la seva continuïtat.

Des d'aquesta Comissió, creiem que seria bo determinar una data, sigui quina sigui, per a l'aixecament del campament, amb la finalitat de poder preparar la nostra marxa amb un gran acte i amb la suficient antelació per preparar-lo a consciència, i que no s'entengui com una retirada, sinó com un canvi d'estratègia. Hem de seguir mostrar-nos forts, no podem mostrar símptomes de debilitat i que es creïn dubtes sobre la nostra cohesió i continuïtat; és per això que proposem una retirada a temps, quan així ho determini l'Assemblea, abans que minvi la nostra força.

Hem de ser conscients que mantenir l'acampada tal com ho hem fet fins ara pot debilitar-nos, tant pel que fa a l'opinió pública a l'hora de guanyar adhesions i simpaties, com pels efectius humans disponibles, ja que es fa difícil la plena dedicació a les accions i tasques necessàries que ens hem marcat i que són de vital importància per a la continuïtat i extensió del Moviment.

Veiem necessari començar a pensar en noves formes organitzatives i de lluita, però el que ha de quedar molt clar és que aquí no plantegem marxar de la plaça, sinó repensar-hi la nostra presència. La plaça ha de seguir sent el nostre lloc de trobada i el lloc des d'on es vertebrí el Moviment d'Indignats/des, amb un caràcter dinamitzador i aglutinador de diferents sensibilitats amb uns objectius comuns.

Aquest Moviment, además de ser de protesta, demana continuïtat i s'ha d'entendre sempre des d'aquesta perspectiva. L'acampada ha estat fins ara un instrument, una forma de mobilització que ha permès fer visible la nostra indignació; però l'acampada és un mitjà, no pas un fi en si mateix. La finalitat última és fer sentir la nostra veu i aconseguir que s'aprovin el major nombre dels punts que ens hem proposat, i hem de buscar la millor manera d'aconseguir-ho.

És per això que proposem canviar la forma de la nostra presència a la plaça i la manera de fer-nos visibles, per passar a muntar una carpa informativa durant tot el dia a les hores que es determinin. Proposem mantenir l'Àgora pública, tal com ha estat fins ara, a l'estil de l'antiga Grècia, que segueixi sent un espai de debat i de trobada i que serveixi de lloc de coordinació fins que s'aconsegueixi un nou espai. Tal com es va decidir en Assemblea, la plaça és el lloc on es portarà a terme

cada dijous l'Assemblea General, i on diàriament, o en la periodicitat que més convingui, es realitzaran les reunions de Comissions. Ara bé, volem remarcar que si cal, si segueixen donant-nos motius i no són preses en consideració les nostres demandes, podem tornar a prendre la plaça quan així ho creiem oportú i de la manera en què l'Assemblea ho determini.

Per tot el que s'ha exposat fins ara, fem una crida a fer balanç i a reflexionar sobre la continuïtat de l'acampada des d'una visió global del Moviment i dels seus objectius. Seria bo escoltar la veu de tots i totes, tant dels qui acampen, com dels qui només assisteixen a les assemblees o dels qui hi col·laboren en la mesura que sigui. Convidem a tothom a què digui la seva en l'Assemblea que es durà a terme el dijous 9 de juny, en la qual s'ha de decidir el nostre futur més immediat.

Sabadell, 8 de juny de 2011

INDIGNATS SBD 15-M, Comissió de Continuïtat

11.4 Nota informativa del 14/15-J, de l'Acampada de Barcelona, sobre l'acció del Parlament.

A les 6.45 h d'aquest matí, la Comissió de Comunicació s'ha dirigit als mitjans per aquesta mateixa via. El comunicat era clar i concís: feia pocs minuts que un elevat nombre d'efectius del cos dels Mossos d'Esquadra començaven a actuar contra els acampats i concentrats en la porta nord-oest del parc de la Ciutadella (Pujades amb Wellington). A poc a poc l'ambient s'ha anat fent més tens. El grup de persones que estaven allà concentrades ha estat dissolt fins i tot amb l'ús de la força, la violència i la coacció. Llavors s'han produït les primeres càrregues policials del matí, mentre constatarem que cap mitjà de comunicació estava cobrint el que succeïa als voltants de la Ciutadella en aquell moment.

No obstant això, l'acció policial en aquest punt no s'ha limitat a dissoldre únicament els concentrats i ha tornat a traspasar les línies vermelles dels mínims drets socials. Els antidisturbis i altres agents policials, una vegada més sense la identificació visible obligada segons la normativa aprovada el 2008, començaven a realitzar detencions amb l'objectiu d'intimidat i confiscar telèfons mòbils i càmeres fotogràfiques o de vídeo amb les quals enregistrar el que estava passant. Aquest com-

portament, clarament repressiu i antidemocràtic, ha contribuït a crear un ambient de tensió que va més enllà de la creixent indignació que existeix en cada vegada més sectors de la societat. Una majoria de persones, conscients de la tibant situació que es vivia, han estat intentant calmar els ànims d'alguns. Més tard, en l'Assemblea celebrada aquest migdia a la porta nord-oest del parc, s'han lamentat i condemnat els minoritaris actes violents que s'han produït. En aquest moment els primers parlamentaris començaven a accedir al parc. Al principi, sobretot a peu i per la porta nord-est (Wellington amb Circumvalació) i més tard, majoritàriament amb cotxe, per la porta nord-oest (Pujades / Wellington). Aleshores, algunes persones concentrades han escridassat els polítics que promouen o faciliten l'aplicació de les retallades socials en els Pressupostos de 2011 i la insòlita Llei Omnibus que es pretén tractar avui. Llavors, moltes altres, han intentat que la determinació de la protesta seguís sent compatible amb l'acció pacífica. Malgrat allò que han reproduït alguns mitjans, aquesta ha estat la tònica general del matí: molta tensió però majoritàriament no violenta i autocontrolada. Alhora que compremem la tensió i indignació per l'aprovació d'unes mesures econòmiques realment injustes, lamentem les accions minoritàries que s'han sortit del guió d'acció determinada i no violenta, que s'havia difós, promogut i aprovat per l'Assemblea General per a les mobilitzacions del 14 i 15 de juny.

Davant la crispació d'alguns, s'ha de destacar la massiva afluència de gent pacífica que ha promogut la no-violència entre qui ens manifestàvem. La majoria d'intents d'utilitzar mesures d'acció ciutadana fora d'allò que s'havia acordat s'han intentat repel·lir amb cert èxit per la majoria pacífica de concentrats, així com a través dels mitjans i les xarxes socials en línia de què disposem.

Pel que fa a l'actuació dels poders públics al llarg de les últimes hores, condemnem rotundament l'estratègia manifestament violenta que han exercit algunes unitats policials, especialment en moments dels quals no han permès que en quedi constància, així com la legitimitat que se li pretén atorgar a l'aprovació de la Llei Omnibus i les greus retallades socials que aquells qui no ens representen pretenen imposar a tota la ciutadania.

Les Comissions de Comunicació i de Mobilitzacions del Moviment 15-M volen fer saber el següent a la societat respecte als fets esdevinguts durant aquest matí al Parc de la Ciutadella:

Comunicat sobre la primera part del bloqueig pacífic al Parlament de Catalunya durant el debat de les retallades i la Llei Òmnibus el dimecres 15 de juny de 2011.

- Aquest matí, més de quatre mil persones han participat en l'acció de desobediència civil col·lectiva plantejada pel Moviment davant el debat de l'aprovació dels pressupostos i contra la Llei Òmnibus, una mesura que la majoria de la societat civil catalana rebutja en tant que s'aprova utilitzant un mecanisme antidemocràtic i poc transparent, com és un decret que modifica fins a vuitanta lleis, amb clars components d'inconstitucionalitat i les conseqüències del qual generaran una greu devaluació de la qualitat de vida dels i les catalanes, així com un creixement de l'exclusió social, les desigualtats i la conflictivitat social. Aquesta acció, sorgida del Moviment dels Indignats/des, és una de les propostes que com a Moviment hem articular per proposar una sortida de la crisi que no recaigui sobre la població més desfavorida.

- En aquesta acció hi han participat més de trenta assemblees de barris i pobles del Barcelonès i la resta de Catalunya i entitats representatives dels sindicats, el moviment veïnal, l'estudiantil, el feminisme, l'ecologisme... que van confluïr anit en catorze marxes que van travessar la ciutat fins a la Ciutadella.

- Durant el transcurs del bloqueig a les diferents portes de la Ciutadella, el gran gruix de la gent participant ha practicat una estratègia de resistència activa no violenta, interposant els seus cossos als accessos al recinte, que estava fortificat i custodiat per Mossos d'Esquadra des d'ahir a la tarda. Tal com es va consensuar en les assemblees preparatòries, la gent ha restat asseguda o dreta davant dels policies i s'han cridat consignes i cançons contra les retallades, la Llei Òmnibus i la nefasta gestió de la crisi per part dels responsables polítics.

- Més de trenta persones participants al bloqueig han resultat ferides durant les càrregues policials, que s'han produït des de dos quarts de set del matí. Com a resultat, tres persones són a l'hospital, una d'elles per

haver rebut un greu cop en un ull. Cal destacar que els Mossos d'Esquadra han impedit l'accés dels mitjans de comunicació a diversos espais del perímetre de la Ciutadella i han confiscat telèfons mòbils i càmeres de manifestants, per impedir-los enregistrar aquestes actuacions. Com de costum, el Departament d'Interior ha infiltrat nombrosos policies de paisà, que han originat incidents, com es pot comprovar en les imatges adjuntes.

- Durant el bloqueig s'ha viscut molta tensió, continguda de forma intel·ligent i serena pels milers de persones participants. També s'han produït incidents aïllats, en els que algunes diputades i alguns diputats (desconexim el nombre concret) que han travessat la gentada han estat objecte d'insults i de llançaments d'aigua i pintura per part d'algunes persones. Els i les participants en el bloqueig han fet passadissos entre la gent perquè sortissin i, segons les nostres informacions, tots i totes han resultat il·lesos, gràcies a l'acció dels i les manifestants que han aturat possibles agressions físiques.

- Volem aclarir que l'acció de bloqueig d'aquest matí s'emmarca en una estratègia de desobediència civil pacífica i col·lectiva davant l'aprovació de lleis injustes, un dret legítim i practicat per aquest país en diversos episodis de la seva història recent, com ara la Transició. Aquesta desobediència activa no violenta, pacífica però determinada, és l'expressió dels acords als quals ha arribat el Moviment del 15-M al llarg de les assemblees celebrades a Plaça Catalunya durant el darrer mes. Les accions que no han seguit aquesta estratègia no el representen.

- El Moviment 15-M, nascut de la indignació davant la nefasta gestió de la crisi que els responsables polítics estatals i catalans estan fent, és un Moviment jove, divers i plural, que vol donar una sortida constructiva i articulada al descontentament social que generen les polítiques que privilegien els beneficis de pocs i generen el malestar de la resta. En nombroses ocasions hem demostrat la nostra naturalesa pacífica. En un dia com avui, en què els màxims responsables del Parlament han hagut d'arribar amb helicòpter a l'hemicicle davant la massiva resposta de rebuig a les polítiques que estan aprovant, ens sembla inadmissible que se'ns pretengui culpar de totes les mostres de descontentament social que s'han congregat davant la Ciutadella.

- El Moviment 15-M no ha fet sinó començar; les places i les assemblees es multipliquen, i amb elles la il·lusió i la capacitat de generar respostes consensuades i incloents en aquest context de crisi i plans d'ajustament estructurals encoberts que recorre Europa. Avui, per exemple, a l'assemblea de valoració que hem fet a dos quarts de dues del migdia davant el Parlament, han sorgit propostes com sotmetre a referèndum l'aprovació de la Llei Omnibus, com s'ha fet a països en situacions similars, com Islàndia o Grècia.

- El Moviment d'Indignades i Indignats és un clam a la classe política perquè no posi les nostres vides en mans dels bancs i els especuladors. Pensem que el Govern de la Generalitat té l'oportunitat d'escoltar-lo i redreçar aquesta situació, en lloc de recórrer a les habituals receptes criminalitzadores i repressives que fan servir els governs que temen la ciutadania.

- Hem començat a caminar, seguim en moviment i sabem que la ciutadania comparteix les nostres denúncies i vol articular respostes i propostes. Convidem tota la societat catalana a participar en la manifestació del proper 19 de juny que, com ja hem reafirmat en la nostra jove però important trajectòria, serà pacífica, lúdica i reivindicativa.

Assemblea de Barcelona.

11.5 Comunicat públic dels Indignats i les Indignades de Sabadell, informant sobre l'aixecament de l'Acampada del Centre.

Ahir dijous 16 de juny, des de l'Assemblea d'Indignats i Indignades de Sabadell es va decidir aixecar l'acampada a la Plaça Doctor Robert a partir del proper dissabte 18 de juny. El present comunicat té la voluntat d'explicar-vos les raons que ens han portat a fer-ho i les noves propostes que tenim per seguir amb la lluita.

Com sabeu, aquesta acampada va néixer el passat 18 de maig amb la intenció d'adherir-nos a una protesta de caràcter internacional: el Moviment 15-M dels Indignats i les Indignades amb l'actual sistema polític, econòmic i social.

En la configuració d'aquest Moviment, les acampades a les places han jugat un paper central. Han servit per fer conèixer, cohesionar i coordinar totes aquelles persones que tenien en comú un desig de canvi,

com a eina de difusió i amplificació del Moviment, per facilitar que milers de persones de la ciutat hagin pogut mostrar la seva adhesió i suport al Moviment (en són exemple les milers de signatures recollides fins el moment) i per tal que els i les ciutadanes recuperèssim l'espai públic com a eina per debatre, reflexionar i actuar en la política, de forma assembleària i participativa.

Després de gairebé un mes, considerem que l'acampada a la Plaça Doctor Robert ha aportat tot el que podia al Moviment i creiem oportú redirigir els esforços que exigeix una estructura com aquesta en altres iniciatives, proposades i estratègies, sempre amb l'objectiu d'enfortir i fer avançar el conjunt del Moviment i les seves propostes.

Així, des del proper dissabte 18 de juny els nostres esforços aniran encaminats a consolidar i estendre el nostre Moviment, arribant als barris, continuant amb les accions, enfortint els llaços amb els diferents col·lectius i entitats, participant de les diferents mobilitzacions que es facin a nivell global i, en definitiva, continuant amb la voluntat d'aglutinar esforços diversos per tal de transformar aquesta societat.

D'altra banda, volem deixar clar que la nostra intenció és mantenir la Plaça com a principal espai de trobada, fent-ne l'àgora del poble. Així doncs, construirem un punt d'informació fixe. Alhora, les diferents comissions i grups de treball s'hi seguiran reunint periòdicament, i serà l'espai on realitzarem, cada dijous a les vuit del vespre, les assemblees generals del Moviment.

Finalment, volem acabar aquest comunicat donant les gràcies a tots els veïns indignats i indignades de Sabadell, que han mostrat el seu suport, solidaritat i cooperació amb els acampats i les acampades i amb el conjunt del Moviment.

Volem convidar-los, a tots i a totes, a participar de la jornada que estem organitzant per a aquest dissabte, en la que hi haurà activitats variades durant tot el dia, desmuntarem el campament de forma col·lectiva i finalitzarem amb una gran festa.

No marxem, ens expandim. La Revolució és possible. Junts ho podem tot.

Assemblea d'Indignats i Indignades de Sabadell, juny de 2011.

Diumenge 19, a les 17 h, tothom a la Plaça de Catalunya!

11.6 Document sobre la proposta d'obertura d'un procés constituent.

El documento que adjuntamos a continuación es una propuesta que está siendo debatida por la Asamblea de Sabadell. Ahora bien: consideramos que, debido a su interés e importancia, debe ser remitido al resto de asambleas de España, para que éstas puedan participar en este debate de gran trascendencia para el futuro del Movimiento 15-M. Se trata de una propuesta abierta, pero que puede ser un buen punto de partida para plantear una serie de cuestiones relativas a la orientación del Movimiento.

Hacia la apertura de un proceso constituyente

Desde la Asamblea de Sabadell (Barcelona), queremos lanzar una propuesta al resto de las asambleas surgidas de las acampadas de España, con el objetivo de dotar de continuidad organizativa y perspectivas estratégicas a largo plazo al Movimiento del 15-M.

Las acampadas constituyeron un medio fundamental, de gran potencia simbólica y visibilidad mediática, para poner en contacto a las personas que queremos cambiar el injusto sistema político y económico al que estamos sometidos y que no nos conocíamos anteriormente. Ahora que han sido desmontadas, conviene explorar fórmulas que permitan asegurar la continuidad y extensión del Movimiento.

Recientemente se celebró en Madrid el primer encuentro estatal, que contó con la representación de cincuenta y seis acampadas, según informa la publicación *AcampadaBCN* (p. 7). En esta reunión informal, además de compartir experiencias, se apuntó la necesidad de convocar una asamblea estatal. La Asamblea de Sabadell no sólo apoya esta iniciativa, sino que la considera una necesidad urgente y perentoria. La reunión podría celebrarse en Barcelona o en Madrid, aunque nosotros seríamos partidarios de convocarla, por distintos motivos, en la capital catalana. Consideramos que así se evitaría cierta imagen centralista del Movimiento, y también sería un reconocimiento a la Asamblea de Barcelona, que sufrió la más dura represión a cargo del conseller de Interior, Felip Puig, en su intento de desalojo de la plaza de Catalunya, organizó la acción de bloqueo del Parlament el 15 de junio y convocó la manifestación más numerosa del Estado el 19 de junio.

Para ello, debería elaborarse un mínimo reglamento, que asegure la representatividad de los asistentes al encuentro. En principio, podría otorgarse un número de representantes determinado según la población de localidades de las asambleas. Así, sería lógico que las asambleas de las grandes ciudades dispusieran de una mayor representación que las de los pequeños pueblos. Esta reunión podría convertirse, como en la Revolución Francesa, en una especie de Estados Generales de la revuelta ibérica.

Sin intentar determinar nada de antemano, creemos que sus deliberaciones y conclusiones deberían orientarse en dos direcciones: una en el terreno organizativo y otra en el terreno estratégico.

1. Consideramos necesaria la formación de un secretariado estable de las asambleas estatales, cuyos miembros podrían ser rotatorios y revocables. La función de este secretariado sería garantizar la coordinación entre las diversas asambleas locales, que continuarían manteniendo su completa autonomía. Ahora bien, la labor de este secretariado sería imprescindible para proponer y organizar acciones y movilizaciones a nivel estatal, así como para perfilar los objetivos y las estrategias globales del Movimiento.

2. En el citado encuentro intercampadas, se constató el acuerdo sobre un marco general de reivindicaciones, que giraron en torno a la democracia directa, la modificación del sistema financiero y la transparencia de los poderes político, judicial y bancario. Creemos que esto no es suficiente y que haría falta diseñar una perspectiva estratégica más amplia que incluya estas reivindicaciones parciales y proporcione al Movimiento objetivos a largo plazo.

Por ello, proponemos que la asamblea estatal haga, al final de sus sesiones, un llamamiento a todas las fuerzas políticas, sindicales, entidades sociales, asociaciones culturales e intelectuales y a la ciudadanía en general, para sumarse al proyecto de abrir un proceso constituyente en nuestro país.

La Constitución monárquica, en vigor desde hace treinta y tres años y producto del acuerdo entre los franquistas reformistas y la oposición democrática de la época, ha dado de sí todo lo que podía dar, como

ejemplifica la situación del Tribunal Constitucional, el funcionamiento oligárquico del sistema de partidos o el permanente pleito entre las Comunidades Autónomas y el Estado central. Creemos que ha llegado de momento de plantear la creación de un nuevo marco jurídico-político donde puedan plasmarse las reivindicaciones, a nuestro juicio aún parciales y desarticuladas, del Movimiento 15-M.

La redacción de una nueva Constitución sería la más plena expresión de la soberanía popular y permitiría plantear unas nuevas reglas de juego frente al actual régimen político, marcando una línea de ruptura con los partidos e instituciones de la actual monarquía parlamentaria.

Con el propósito de dar continuidad, extensión y profundidad al Movimiento, invitamos a todas las asambleas de España a evaluar y responder esta propuesta.

Asamblea de Sabadell, 28 de julio de 2011

Títols publicats

1. *Barcelona, quotidiana i sostenible*. **Imma Mayol** | Primavera 1999
2. *La izquierda en el mundo del trabajo*. **José Luis López Bulla** | Tardor 1999
3. *Rol de l'esquerra verda nacional*. **Joan Saura** | Primavera 2001
4. *Europa a través de les ones*. Comentaris europeus d'**Antoni Gutiérrez Díaz** al programa Els matins amb **Josep Cuní** | Estiu 2002
5. *Per una nova etapa en polítiques de joventut*.
Laura Giménez i Íngrid Llopart | Tardor 2002
6. *Practicant la radicalitat democràtica: reflexions a l'entorn del Pla Comunitari de la Trinitat Nova*. **Ismael Blanco** | Hivern 2002
7. *Territori, municipis i conflicte polític a Catalunya (1995-2003)*.
Jaume Bosch | Hivern 2003
8. *La quotidianitat, un nou valor polític? Reflexions entorn l'actual organització del temps* (Premi Nous Horitzons 2003). **Sara Moreno** | Primavera 2003
9. *Les polítiques de temps: Un repte per a les polítiques de l'Estat del Benestar*.
Teresa Torn | Tardor 2003
10. *Modernitzar l'Administració pública des de l'esquerra*. **Quim Brugué** | Hivern 2003
11. *El concepte de nous moviments socials: una revisió crítica*.
Xavier Godàs | Hivern 2004
12. *Els projectes educatius de ciutat de segona generació. Del govern tradicional a la "governance" comunitària* (Premi Nous Horitzons 2004).
Jordi Collet i Sheila González | Primavera 2004
13. *Com fer participatius els pressupostos de la Generalitat?*
Jordi Pascual i Elena Rovira | Hivern 2004
14. *barcelona en minúscules. Ara, la barcelona quotidiana*. **Imma Mayol** | Hivern 2004
15. *Iniciativa per Catalunya Verds (1987-2004). Una història de l'esquerra verda a Catalunya*. **Marc Rius** | Hivern 2005
16. *Habitatge i immigració. Claus per a una nova política d'habitatge* (Premi Nous Horitzons 2005). **Jordi Bosch i Olga Gibaja** | Primavera 2005

17. *L'aparició de la ciutadania global. Quan les mobilitzacions han canviat consciències, quan els vots han canviat governs.* **Joan Herrera** | Primavera 2005
18. *La diferència de gènere. Anàlisi del comportament electoral de les dones a Catalunya.* **Marta Cantijoch i Raül Tormos** | Estiu 2005
19. *A l'Hospitalet, primer les persones. Una ciutat per convidaure, créixer i ser feliç.*
Tallers de reflexió d'ICV de l'Hospitalet de Llobregat.
Coordinació: **Lluís Esteve** | Tardor 2005
20. *35è aniversari de la constitució del Comitè Nacional de la Joventut Comunista de Catalunya.* Acte commemoratiu a Barcelona, 9 de juny de 2005 | Hivern 2005
21. *La recuperació de la memòria històrica* | Hivern 2006
22. *Mobilitzacions a la Barcelona de tombant de segle. Moviments socials i incidència política.* **Lluc Peláez**, en col·laboració amb l'**Equip de Moviments Socials de l'Institut de Govern i Polítiques Públiques de la UAB** | Primavera 2006.
23. *Federalisme i Estat plurinacional: Una parella inseparable? Conceptes i mecanismes institucionals per a l'organització territorial d'una societat plural des de la radicalitat democràtica.* (Premi Nous Horitzons 2006).
Bertran Cazorla Rodríguez | Estiu 2006
24. *Dones, les altres polítiques.* **Dolors Comes d'Argemir**, tardor 2006
25. *Mirades i Reflexions. Bases per a la construcció d'una Agenda postneoliberal.*
Realització: **IBASE** | Hivern 2007
26. *Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya. La lluita per retornar les llibertats democràtiques a la Mataró de la postguerra.*
Margarida Colomer i Rovira | Hivern 2007
27. *Per una política responsable contra els paradisos fiscals.* (Premi Nous Horitzons 2007).
Núria Almirón i Juan Hernández Viguera | Primavera 2007
28. *Greening the Streets.* Tercera trobada de càrrecs locals dels verds europeus.
Barcelona, 9, 10 i 11 de Novembre de 2006 | Estiu 2007
29. *Antonio Gramsci (1891-1937) 70 anys després. Velles i noves idees per a l'esquerra del segle XXI.* **Agustí Nieto-Galan** | Tardor 2007
30. *El biaix de gènere en l'accés als càrrecs polítics.* (6e Premi Nous Horitzons).
Tània Verge Mestre | Primavera 2008
31. *Josep Benet: la Moció de Censura a Jordi Pujol (1982)* Introducció d'**Andreu Mayayo**
Estiu 2008

32. *Construcció europea: present i futur de la UE*. **Raül Romeva** | Hivern 2009
33. *Peruanos en Catalunya. Libro blanco de la migración peruana*. Coordinadores: **Miguel Ángel Domínguez y Eduardo Atao** | Primavera-Estiu 2009
34. *Revolucions quotidianes per una Barcelona ecològica i solidària* **Ricard Gomà** | Hivern 2009
35. *Principis de la ciutat. Tres paradigmes normatius i la política contenciosa* (7^è Premi Nous Horitzons). **Raimundo Viejo** | Hivern 2010
36. *Per una llei electoral de Catalunya. Les propostes d'ICV-EUiA*. **Grup parlamentari d'ICV-EUiA** | Primavera 2010
37. *Iniciativa per Catalunya Verds i la Qüestió Nacional. Elements, materials i propostes*. **Àmbit de Fet Nacional i Reforma de l'Estat d'ICV** | Estiu 2010
38. *Alfons Carles Comín: fe, compromís i lluita*. Coordinador: **Marià Hispano** | Estiu 2010
39. *Green New Deal amb perspectiva de gènere. Proposta programàtica per a una economia en roig, verd i violeta*. **Maria Freixanet (coord.), Maria de la Fuente, Marta Tur i Daniel Polo**. | Hivern 2010
40. *Un país, un poble, la seva gent. Begues 1714. La Guerra de Successió i les seves conseqüències*. Coordinador: **Marià Hispano** | Hivern 2010
41. *Lluís Hernández, el capellà rebel*. **Joaquima Utrera** | Hivern 2011
42. *La novel·la gràfica. Suport a la memòria històrica a través del llenguatge del còmic*. **Gertrudis Conde** | Primavera 2011 (1r Premi Carme Casas).
43. *Vint-i-dos anys del Grup de Defensa del Tèr*. **Núria Ballestar** | Tardor 2012 (2n Premi Carme Casas).

**VOLS SUBSCRIURE'T
AL QUADERN
EL PENSAMENT
I L'ACCIÓ?**
(GRATUÏT)

Nom i cognoms.....

..... NIF.....

Adreça..... CP.....

Telèfon..... Correu electrònic.....

Població..... País.....

Podeu enviar aquesta butlleta per **correu postal** a:

Fundació Nous Horitzons

Passatge del Rellotge, 3 · 08002 Barcelona

O bé per **correu electrònic** a: fundacio@noushoritzons.cat

